

Zatwierdzam:

.....

Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego

**Niepubliczny Zakład Opieki
Zdrowotnej
Poddębickie Centrum Zdrowia
ul. Mickiewicza 16
99 – 200 Poddębice**

Opracował:

Poddębice, lipiec 2011 r.

SPIS TREŚCI

	strona
I. Postanowienia ogólne.	3
II. Wykaz podstawowych przepisów prawnych i norm z zakresu ochrony p.poż.	8
III. Warunki ochrony p.poż. Charakterystyka pożarowa obiektu.	10
IV. Wyposażenie budynku w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice. Znaki bezpieczeństwa i ewakuacyjne.	26
V. Sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia.	39
VI. Zabezpieczenie prac pożarowo – niebezpiecznych.	41
VII. Warunki i organizacja ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania.	49
VIII. Szkolenie przeciwpożarowe pracowników.	53
IX. Zapobieganie możliwości powstania pożaru. Czynności zabronione i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej.	57
X. Zadania i odpowiedzialność pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej.	63
XI. Wykaz telefonów alarmowych.	66

Załączniki :

- Załącznik Nr 1 Oświadczenie pracownika o przeszkoleniu
- Załącznik Nr 2 Zasady udzielania pierwszej pomocy przed medycznej.
- Załącznik Nr 3 Przykładowe znaki bezpieczeństwa.
- Załącznik Nr 4 Protokół prac pożarowo – niebezpiecznych.
- Załącznik Nr 5 Zezwolenie na prowadzenie prac pożarowo – niebezpiecznych.
- Załącznik Nr 6 Książka prac pożarowo – niebezpiecznych. Przykładowe sposoby zabezpieczenia prac pożarowo – niebezpiecznych.
- Załącznik Nr 7 Terminy przeglądu sprzętu przeciwpożarowego.
- Załącznik Nr 8 Wykaz i rozmieszczenie sprzętu przeciwpożarowego.
- Załącznik Nr 9 Aktualizacja instrukcji.
- Załącznik Nr 10 Część graficzna instrukcji – plan obiektu.

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

Przedmiotem niniejszego opracowania jest Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego dla Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej, Poddębickie Centrum Zdrowia, ul. Mickiewicza 16. Instrukcja została opracowana na podstawie § 6 rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 r. (Dz. U. Nr 109, poz. 719), w oparciu o:

- obowiązujące przepisy i Polskie Normy, dokumentację budynku, informacje użytkownika.

Celem opracowania jest ustalenie wymagań przeciwpożarowych w zakresie organizacyjnym, technicznym, porządkowym itp., jakie należy uwzględnić w czasie eksploatacji kompleksu obiektów szpitala i przychodni specjalistycznej, gdzie znajdują się również pomieszczenia administracyjne, socjalne i techniczne.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (jt.: Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z późn. zm.), zarządca lub użytkownik budynku zapewniając ochronę przeciwpożarową obiektów, obowiązany jest w szczególności:

- przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno - budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- wyposażyć budynek, obiekt budowlany lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
- zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie,
- zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
- przygotować budynek, obiekt budowlany lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej,
- zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- ustalić sposoby postępowania na wypadek pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego, zwana dalej instrukcją określa:

- warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego, magazynowania (składowania) i warunków technicznych obiektu, w tym zagrożenia wybuchem,
- wyposażenie w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym,
- sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia,
- sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeżeli takie prace są przewidywane,
- warunki i organizację ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania,
- sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji,
- zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami.

Ponadto:

- Do zapoznania się z instrukcją i przestrzegania jej ustaleń zobowiązani są wszyscy pracownicy bez względu na rodzaj wykonywanej pracy i zajmowane stanowisko.
- Przyjęcie do wiadomości postanowień instrukcji pracownicy potwierdzają własnoręcznym podpisem.
- Wzór oświadczenia stanowi **Załącznik Nr 1** do instrukcji. Oświadczenie należy włączyć do akt osobowych pracownika.

Postanowienia instrukcji obowiązują również pracowników przedsiębiorstw i firm prowadzących działalność lub wykonujących prace na terenie budynku lub w obrębie działki. Obowiązek zapoznania tych osób z instrukcją należy do Pana/i

.....

Postanowienia zawarte w niniejszej instrukcji nie naruszają przepisów szczegółowych dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz innych aktów normatywnych.

Ilekróć w instrukcji jest mowa o:

- 1) materiałach niebezpiecznych pożarowo** – rozumie się przez to następujące materiały niebezpieczne:
 - a) gazy palne,
 - b) ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55°C),
 - c) materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne,
 - d) materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu,
 - e) materiały wybuchowe i pirotechniczne,
 - f) materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji,
 - g) materiały mające skłonności do samozapalenia,
 - h) materiały inne niż wymienione wcześniej, jeśli sposób ich składowania, przetwarzania lub innego wykorzystania może spowodować powstanie pożaru;
- 2) technicznych środkach zabezpieczenia przeciwpożarowego** – rozumie się przez to urządzenia, sprzęt, instalacje i rozwiązania budowlane służące zapobieganiu, powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów;
- 3) terenie przyległym** – rozumie się przez to pas terenu wokół obiektu, o szerokości równej minimalnej dopuszczalnej odległości od innych obiektów z uwagi na wymagania bezpieczeństwa pożarowego, określone w przepisach techniczno - budowlanych;
- 4) urządzeniach przeciwpożarowych** – rozumie się przez to urządzenia (stałe lub półstałe, uruchamiane ręcznie lub samoczynnie) służące do zapobiegania powstaniu, wykrywania, zwalczania pożaru lub ograniczania jego skutków, a w szczególności: stałe i półstałe urządzenia gaśnicze i zabezpieczające, urządzenia inertyzujące, urządzenia wchodzące w skład dźwiękowego systemu ostrzegawczego i systemu sygnalizacji pożarowej, w tym urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, instalacje oświetlenia ewakuacyjnego, hydranty wewnętrzne i zawory hydrantowe, hydranty zewnętrzne, pompy w pompowniach przeciwpożarowych, przeciwpożarowe klapy odcinające, urządzenia oddymiające, urządzenia zabezpieczające przed powstaniem wybuchu i ograniczające jego skutki, kurtyny dymowe oraz drzwi, bramy przeciwpożarowe i inne zamknięcia przeciwpożarowe, jeżeli są wyposażone w systemy sterowania, przeciwpożarowe wyłączniki prądu oraz dźwigi dla ekip ratowniczych;

- 5) zabezpieczeniu przed zadymieniem dróg ewakuacyjnych** – rozumie się przez to zabezpieczenie przed utrzymywaniem się na drogach ewakuacyjnych dymu w ilości, która ze względu na ograniczenie widoczności, toksyczność lub temperaturę uniemożliwiłaby bezpieczną ewakuację;
- 6) zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia** – rozumie się przez to zapewnienie koniecznych warunków ochrony technicznej nieruchomości, zgodnie z obowiązującymi przepisami lub normami, jak również tworzenie warunków zapewniających ochronę ludzi i mienia, a także przeciwdziałających powstaniu lub minimalizujących skutki pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia;
- 7) przeciwpożarowym wyłączniku prądu** – rozumie się przez to wyłącznik odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru;
- 8) materiałach łatwo zapalnych** – rozumie się przez to materiały, których znormalizowane próbki w określonych warunkach, poddane działaniu płomienia lub źródła promieniowania cieplnego, zapalają się płomieniem i po usunięciu tego źródła palą się samorzutnie nadal;
- 12) materiałach trudno zapalnych** – rozumie się przez to materiały, których znormalizowane próbki w określonych warunkach, poddane działaniu płomienia lub źródła promieniowania cieplnego zapalają się płomieniem jedynie w zasięgu działania źródła ciepła i po usunięciu tego źródła albo po miejscowym wypaleniu – gasną;
- 13) materiałach niepalnych** – rozumie się przez to materiały, których znormalizowane próbki w określonych warunkach, poddane działaniu płomienia lub źródła promieniowania cieplnego, nie zapalają się, nie powodują wydzielania takiej ilości ciepła, które warunkuje podniesienie temperatury do określonej wartości;
- W stosunku do materiałów łatwo zapalnych, trudno zapalnych i niepalnych** (z wyłączeniem posadzek - w tym wykładzin podłogowych) odpowiadają klasy reakcji na ogień, zgodnie z Polską Normą PN-EN 13501-1:2008 „Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień”;
- 14) gęstości obciążenia ogniowego** – rozumie się przez to energię cieplną, wyrażoną w megadżulach, która może powstać przy spalaniu materiałów palnych

znajdujących się w pomieszczeniu, strefie pożarowej lub składowisku materiałów stałych, przypadająca na jednostkę powierzchni tego obiektu, wyrażonej w metrach kwadratowych.

II. WYKAZ PODSTAWOWYCH PRZEPISÓW PRAWNYCH I NORM Z ZAKRESU OCHRONY PRZECIWOPOŻAROWEJ

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (j.t.: Dz. U. z 2009 r. Nr 178 poz. 1380 z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (j.t.: Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo Budowlane (t.j.: Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623).
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony p.poż. budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719).
5. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 243, poz. 2063, z późn. zm.).
6. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030).
7. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.).
8. PN-B-02852 - Ochrona przeciwpożarowa budynków. Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru.
9. PN-B-02865:1997 - Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne. Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa.
10. PN-B-02864 - Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne. Zasady obliczania zapotrzebowania wody do celów przeciwpożarowych do zewnętrznego gaszenia pożaru.
11. PN-92/N-01255 – Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa.
12. PN-92/N-01256/01 - Znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa.

13. PN-92/N-01256/02 - Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.
14. PN-N-01256-4:1997 – Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe.
15. PN-N-01256-5:1998 – Znaki bezpieczeństwa. Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych.
16. PN-86/E-05003/01 do /04 - Ochrona odgromowa obiektów budowlanych.
17. PN-84/E-02033 – Oświetlenie wnętrz światłem elektrycznym.
18. PN-EN 13501-1:2008 „Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków - Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień”.
19. PN-B – 02877-4 Instalacje grawitacyjne do odprowadzania dymu i ciepła. Zasady projektowania.
20. PN-EN 12101-6 Systemy kontroli rozprzestrzeniania dymu i ciepła. Część 6: Wymagania techniczne dotyczące systemów różnicowania ciśnień. Zestawy urządzeń.
21. PN-EN 1838 Zastosowania oświetlenia. Oświetlenie awaryjne.

III. WARUNKI OCHRONY PPOŻ.

CHARAKTERYSTYKA POŻAROWA OBIEKTU.

1. Nazwa obiektu i lokalizacja

Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej, Poddębickie Centrum Zdrowia, ul. Mickiewicza 16, 99 – 200 Poddębice. Dojazd do kompleksu obiektów zapewniony z ulic: Narutowicza, Mickiewicza i Polnej.

2. Opis ogólny obiektu

W skład kompleksu obiektów wchodzi:

- budynek „**A**” rehabilitacyjny - powierzchnia użytkowa 4 232,25 m², kubatura 16 651,00 m³. Budynek VII-kondygnacyjny (II kondygnacje podziemne). Ściany murowane warstwowe. Stropy żelbetowe, stropodach żelbetowy. Przekrycie dachowe z papy termozgrzewalnej.
- budynek „**B**”, blok łóżkowy - powierzchnia użytkowa 5 202,40 m², kubatura 21 623,00 m³. Budynek VIII-kondygnacyjny (I kondygnacja podziemna). Ściany murowane warstwowe. Stropy żelbetowe, konstrukcja dachu drewniana. Przekrycie z papy termozgrzewalnej.
- budynek „**C-Ł3, D, E**” przychodnia specjalistyczna - powierzchnia użytkowa 2 397,16 m², kubatura 11 521,70 m³, (**C-Ł3** – 819,81 m², **D** – 1350,70 m², **E** – 226,65 m²). Budynek III-kondygnacyjny (I kondygnacja podziemna). Ściany murowane warstwowe. Stropy żelbetowe, stropodach żelbetowy. Przekrycie dachowe z papy termozgrzewalnej.
- budynek „**E-1**” administracji - powierzchnia użytkowa 640,10 m², kubatura 3 057,20 m³. Budynek III-kondygnacyjny (I kondygnacja podziemna). Ściany murowane warstwowe. Stropy żelbetowe, stropodach żelbetowy. Przekrycie dachowe z papy termozgrzewalnej.
- budynek „**F**” łącznik windowy oraz budynek podjazdu karetek - powierzchnia użytkowa 921,41 m², kubatura „**F**” 4 832,00 m³, kubatura „**M**” 341,00 m³. Budynek VIII-kondygnacyjny (I kondygnacja podziemna). Ściany murowane warstwowe. Stropy żelbetowe, konstrukcja dachu drewniana. Przekrycie z papy termozgrzewalnej.
- budynek „**G**” - powierzchnia użytkowa 2 153,70 m², kubatura 10 788,50 m³. Budynek VII-kondygnacyjny (I kondygnacja podziemna). Ściany murowane warstwowe. Stropy żelbetowe. Nad szybem windowym stropodach żelbetowy.

Nad pozostałą częścią konstrukcja dachu stalowa, z obudową z płyt ogniochronnych. Przekrycie dachu wykonane z płyt warstwowych.

- budynek „K” i „J” kuchnia, pralnia, administracja - powierzchnia użytkowa 1 418,89 m², kubatura 6 465,00 m³. Budynek III-kondygnacyjny (I kondygnacja podziemna). Ściany murowane warstwowe. Stropy żelbetowe, stropodach żelbetowy. Przekrycie dachowe z papy termozgrzewalnej.
- budynek „Ł-2” łącznik windowy - powierzchnia użytkowa 1 052,40 m², kubatura 4 362,00 m³. Budynek IX-kondygnacyjny (I kondygnacja podziemna, VIII kondygnacja techniczna). Ściany murowane warstwowe. Stropy żelbetowe, stropodach żelbetowy. Przekrycie dachowe z papy termozgrzewalnej.
- budynek „P” - powierzchnia użytkowa 414,20 m², kubatura 2 007,50 m³. Budynek II-kondygnacyjny (kondygnacje nadziemne). Ściany murowane warstwowe. Stropy żelbetowe, stropodach żelbetowy. Przekrycie dachowe z papy termozgrzewalnej.
- budynek „R” stacja pogotowia - powierzchnia użytkowa 565,70 m², kubatura 2 860,00 m³. Budynek II-kondygnacyjny (kondygnacje nadziemne). Ściany murowane warstwowe. Stropy żelbetowe, stropodach żelbetowy. Przekrycie dachowe z papy termozgrzewalnej.
- budynek zespołu energetyczno – tlenowego - powierzchnia użytkowa 120,80 m², kubatura 651,20 m³. Budynek wolnostojący I-kondygnacyjny (kondygnacja nadziemna). Ściany murowane warstwowe. Strop: częściowo płyta stropowa żelbetowa, częściowo lekki strop. Konstrukcja dachu drewniana, przekrycie z blachy trapezowej. Posadzka betonowa, w części zespołu tlenowego beton nieiskrzący.

Ogółem powierzchnia użytkowa całego kompleksu wynosi 19 119,01 m², kubatura 85 160 m³.

Do kategorii zagrożenia ludzi ZL II zaliczają się następujące budynki: rehabilitacyjny „A”, blok łóżkowy „B”, łączniki windowe „Ł-2” i „F” oraz blok „G”.

Do kategorii zagrożenia ludzi ZL III zaliczają się następujące budynki: przychodnia specjalistyczna „C-Ł3”, „D”, „E”, administracji „E-1” kuchnia i administracja „K” i „J”,

Do budynków PM zaliczają się następujące budynki: część „K” i „J” (pralnia) oraz zespół energetyczno – tlenowy.

Wszystkie budynki należą do grupy wysokości: niskie (N) i średniowysokie (SW). W obiekcie znajduje się kotłownia z kotłami gazowo – olejowymi oraz magazyn oleju opałowego, które stanowią odrębną strefę pożarową. W związku z powyższym muszą

być spełnione następujące wymagania przeciwpożarowe: klasa odporności ogniowej ścian wewnętrznych – EI 60, stropów – REI 60, drzwi lub innych zamknięć – EI 30. W magazynie oleju opałowego powinna być wykonana, na części lub całości pomieszczenia, izolacja szczelna na przenikanie oleju w postaci wanny wychwytyjącej, mogącej w przypadku awarii pomieścić olej o objętości jednego zbiornika. Przepusty instalacyjne w elementach oddzielenia przeciwpożarowego powinny mieć klasę odporności ogniowej (E I) wymaganą dla tych elementów.

W budynkach zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi ZL II klatki schodowe wykonano jako obudowane, zamykane drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej EIC 30, wyposażone w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu.

Wymagana powierzchnia czynna klap dymowych A_{cz} na klatce schodowej budynków niskich i średniowysokich powinna wynosić co najmniej 5 % powierzchni rzutu poziomego podłogi tej klatki schodowej. Powierzchnia jednego otworu pod klapę dymową w tych budynkach nie może być mniejsza niż $1,0 \text{ m}^2$.

Ograniczenie rozprzestrzeniania się dymu w budynku realizują również systemy ciśnieniowe. Można to uzyskać dwiema metodami: podwyższanie ciśnienia – utrzymywanie nadciśnienia w przestrzeniach chronionych lub obniżanie ciśnienia – usuwanie gorących gazów ze strefy objętej pożarem przy ciśnieniu niższym niż w sąsiadującej przestrzeni chronionej.

Piwnice powinny być oddzielone od pozostałej części budynku, z wyjątkiem budynków ZL IV niskich (N) i średniowysokich (SW) stropami i ścianami o klasie odporności ogniowej co najmniej REI 60 i zamknięte drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej EIC 30. Jeżeli drzwi do piwnic znajdują się poniżej poziomu terenu, schody prowadzące z tego poziomu powinny być zabezpieczone w sposób uniemożliwiający omyłkowe zejście ludzi do piwnic w przypadku ewakuacji (np. ruchomą barierą).

Obudowa poziomych dróg ewakuacyjnych powinna mieć klasę odporności ogniowej wymaganą dla ścian wewnętrznych, nie mniejszą jednak niż EI 15.

Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać jednocześnie na danej kondygnacji budynku, przyjmując co najmniej 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 1,4 m. Dopuszcza się zmniejszenie szerokości poziomej drogi ewakuacyjnej do 1,2 m, jeżeli jest ona przeznaczona do ewakuacji nie więcej niż 20 osób. Wysokość drogi ewakuacyjnej powinna wynosić co najmniej 2,2 m, natomiast wysokość lokalnego obniżenia 2 m, przy

czym długość obniżonego odcinka drogi nie może być większa niż 1,5 m. Korytarze stanowiące drogę ewakuacyjną w strefach pożarowych ZL powinny być podzielone na odcinki nie dłuższe niż 50 m przy zastosowaniu przegród z drzwiami dymoszczelnymi lub innych urządzeń technicznych, zapobiegających rozprzestrzenianiu się dymu. Drzwi stanowiące wyjście ewakuacyjne z pomieszczeń przeznaczonych dla ponad 6 osób o ograniczonej zdolności poruszania się powinny otwierać się na zewnątrz.

Przekrycie dachu o powierzchni większej niż 1000 m² powinno być nierozprzestrzeniające ognia, a palna izolacja cieplna przekrycia powinna być oddzielona od wnętrza budynku przegrodą o klasie odporności ogniowej nie niższej niż RE 15. Przekrycie dachu budynku niższego, usytuowanego bliżej niż 8 m lub przyległego do ściany z otworami budynku wyższego, w pasie o szerokości 8 m od tej ściany powinno być nierozprzestrzeniające ognia oraz w pasie tym: konstrukcja dachu powinna mieć klasę odporności ogniowej co najmniej R 30, przekrycie dachu powinno mieć klasę odporności ogniowej co najmniej RE 30. Powyższe warunki nie mają zastosowania, jeżeli najbliżej położony otwór w ścianie budynku wyższego znajduje się w odległości nie mniejszej niż 10 m od dachu budynku niższego, a gęstość obciążenia ogniowego w budynku niższym nie przekracza 2000 MJ/m².

3. Wymagania dla budynków zaliczonych do ZL II

a) klasa odporności pożarowej budynków:

- budynki wykonane w klasie „B” odporności pożarowej,

b) wymagana odporność ogniowa głównych elementów konstrukcyjnych budynku

- główna konstrukcja nośna	- R 120
- stropy	- REI 60
- ściany zewnętrzne	- EI 60 (o – i)
- ściany wewnętrzne	- EI 30
- konstrukcja dachu	- R 30
- przekrycie dachu	- RE 30
- klatki schodowe	- R 60

c) wymagana klasa odporności ogniowej elementów oddzielenia przeciwpożarowego oraz zamknięć znajdujących się w nich otworów:

- ściany i stopy z wyjątkiem stropów w ZL	- REI 120
- stropy w ZL	- REI 60
- drzwi p.poż. lub inne zamknięcia p.poż.	- EI 60
- drzwi z przedsionka p.poż. na korytarz i do pomieszczenia	- EI 30

- drzwi z przedsionka p.poż. na klatkę schodową - E 30

Wszystkie elementy budynku muszą spełniać parametr nierozprzestrzeniania ognia (NRO).

- dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej – od 2000 m² do 8 000 m² (w zależności od wysokości budynku),
- długości dojsć ewakuacyjnych:
 - o przy jednym dojściu - 10 m,
 - o przy co najmniej 2 dojściach – 40 m.
- długość przejść ewakuacyjnych – 40 m,
- minimalna szerokość użytkowa biegów klatki schodowej – 1,4 m,
- minimalna szerokość użytkowa spoczników – 1,5 m

Podane wymagania dotyczące biegów i spoczników klatek schodowych określono jako minimalne, ponieważ w budynkach użyteczności publicznej łączną szerokość użytkową biegów oraz łączną szerokość użytkową spoczników w klatkach schodowych, stanowiących drogę ewakuacyjną, należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać równocześnie na kondygnacji, na której przewiduje się obecność największej ich liczby, przyjmując co najmniej 0,6 m szerokości na 100 osób.

Liczba osób przebywających w budynku na stałe – ok. osób.

Liczba osób przebywających w budynku okresowo – do osób.

4. Wymagania dla budynków zaliczonych do ZL III

a) klasa odporności pożarowej budynków:

- budynki wykonane w klasie „C” lub „D” odporności pożarowej (dotyczy budynków o liczbie kondygnacji nadziemnych do 2),

b) wymagana odporność ogniowa głównych elementów konstrukcyjnych budynku:

Klasa odporności pożarowej:	C	D
- główna konstrukcji nośna	- R 60	- R 30
- stropy	- REI 60	- REI 30
- ściany zewnętrzne	- EI 30 (o – i)	- EI 30 (o – i)
- ściany wewnętrzne	- EI 15	- -
- konstrukcja dachu	- R 15	- -
- przekrycie dachu	- RE 15	- -

- klatki schodowe

- R 60

- R 30

Wszystkie elementy budynku muszą spełniać parametr nierozprzestrzeniania ognia (NRO).

- dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej – 8 000 m²,
- długości dość ewakuacyjnych:
 - o przy jednym dościu - 30 m,
 - o przy co najmniej 2 dościach – 60 m.
- długość przejść ewakuacyjnych – 40 m,
- minimalna szerokość użytkowa biegów klatki schodowej – 1,4 m,
- minimalna szerokość użytkowa spoczników – 1,5 m

Podane wymagania dotyczące biegów i spoczników klatek schodowych określono jako minimalne, ponieważ w budynkach użyteczności publicznej łączną szerokość użytkową biegów oraz łączną szerokość użytkową spoczników w klatkach schodowych, stanowiących drogę ewakuacyjną, należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać równocześnie na kondygnacji, na której przewiduje się obecność największej ich liczby, przyjmując co najmniej 0,6 m szerokości na 100 osób.

Liczba osób przebywających w budynku na stałe – ok. osób.

Liczba osób przebywających w budynku okresowo – do osób.

5. Wymagania dla budynku PM

a) klasa odporności pożarowej:

- budynek wykonany w klasie „E” odporności pożarowej (budynek o jednej kondygnacji nadziemnej bez ograniczenia wysokości oraz $Q_d \leq 500 \text{ MJ/m}^2$),

b) wymagana odporność ogniowa głównych elementów konstrukcyjnych budynku:

- główna konstrukcja nośna	- nie stawia się wymagań
- stropy	- nie stawia się wymagań
- ściany zewnętrzne	- nie stawia się wymagań
- ściany wewnętrzne	- nie stawia się wymagań
- konstrukcja dachu	- nie stawia się wymagań
- przekrycie dachu	- nie stawia się wymagań
- klatki schodowe	- R 30

Wszystkie elementy budynku muszą spełniać parametr nierozprzestrzeniania ognia (NRO).

- dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej – 20 000 m²,
- długości dojsć ewakuacyjnych:
 - o przy jednym dojsciu - 60 m,
 - o przy co najmniej 2 dojsciach – 100 m.
- długość przejść ewakuacyjnych – 100 m,
- minimalna szerokość użytkowa biegów klatki schodowej – 1,2 m,
- minimalna szerokość użytkowa spoczników – 1,5 m

Podane wymagania dotyczące biegów i spoczników klatek schodowych określono jako minimalne, ponieważ w budynkach użyteczności publicznej łączną szerokość użytkową biegów oraz łączną szerokość użytkową spoczników w klatkach schodowych, stanowiących drogę ewakuacyjną, należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać równocześnie na kondygnacji, na której przewiduje się obecność największej ich liczby, przyjmując co najmniej 0,6 m szerokości na 100 osób.

Liczba osób przebywających w budynku na stałe – ok. osób.

Liczba osób przebywających w budynku okresowo – do osób.

6. Instalacje i urządzenia techniczne:

Instalacje i urządzenia techniczne, będące wyposażeniem obiektu, powinny pod względem bezpieczeństwa pożarowego odpowiadać warunkom technicznym określonym w Polskich Normach oraz przepisach szczególnych.

Przez instalacje i urządzenia techniczne rozumie się m.in. następujące instalacje oraz urządzenia występujące w obiekcie:

- ogrzewcze,
- wentylacyjne, dymowe i spalinowe,
- elektroenergetyczne i odgromowe,
- wodociągowe i kanalizacyjne w tym p.poż.,
- klimatyzacyjne,
- sygnalizacji pożaru,
- logiczne (kontrola dostępu, kamery, alarm),

- teletechniczne i komputerowe,
- oświetlenia awaryjnego ewakuacyjnego.

Urządzenia przeciwpożarowe w obiekcie powinny być wykonane zgodnie z projektem uzgodnionym przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, a warunkiem dopuszczenia do ich użytkowania jest przeprowadzenie odpowiednich dla danego urządzenia prób i badań, potwierdzających prawidłowość ich działania.

Instalacje i urządzenia techniczne należy użytkować i utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta, w szczególności należy poddawać je okresowym przeglądom i konserwacji. Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach ustalonych przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

Eksplatacja instalacji i urządzeń, których stan techniczny może przyczynić się do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania ognia, jest zabroniona.

Na podstawie art. 62 ustawy z 1994 r. – Prawo budowlane należy poddawać okresowej kontroli, co najmniej raz na 5 lat, instalację elektryczną w zakresie sprawności połączeń, osprzętu, zabezpieczeń i środków ochrony od porażeń, oporności izolacji przewodów oraz uziemień instalacji i aparatów.

Wszelkie prace konserwacyjno – naprawcze oraz pomiary instalacji elektrycznych mogą być wykonywane przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia kwalifikacyjne.

Instalacje i urządzenia elektryczne powinny odpowiadać obowiązującym przepisom i normom a w szczególności:

- przeciwpożarowy (główny) wyłącznik energii elektrycznej powinien być wyraźnie oznakowany, zgodnie z PN,
- szafki mieszczące tablice rozdzielcze (rozdzielnie) z bezpiecznikami powinny być wykonane z materiałów niepalnych oraz zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych,
- instalowanie opraw oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak: wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym jest zabronione, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem,
- wszystkie obwody na tablicy powinny być opisane i oznakowane, bezpieczniki dostosowane do obciążenia.

Instalacje elektryczne powodują zagrożenie pożarowe wskutek możliwości powstania zwarć nie tylko w instalacjach przewodowych i sieci elektrycznej, lecz także w

różnorodnych odbiornikach energii elektrycznej. Największe zagrożenie pożarowe stanowią instalacje prowizoryczne.

Aby uniknąć powstania pożaru, którego przyczyną byłyby instalacje prowizoryczne konieczne jest w czasie eksploatacji przestrzegać następujących postanowień:

- przewody instalacji powinny być zabezpieczone przed możliwością uszkodzeń mechanicznych i zakładane bardzo dokładnie, aby nie stwarzały niebezpieczeństwa pożaru w przypadku uszkodzenia,
- nie należy używać przewodów z uszkodzoną izolacją, a naprawa powinna być przeprowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami przez pracownika posiadającego odpowiednie kwalifikacje,
- tablice rozdzielcze, wyłączniki itp. powinny być pod stałą kontrolą odpowiedzialnego pracownika i utrzymywane w stanie uniemożliwiającym powstawanie zwarców,
- przy obsłudze urządzeń elektrycznych należy zwracać uwagę na stan przewodów zasilających, wyłączników i bezpieczników,
- nie wolno grzejników elektrycznych (np. kuchenek) ustawiać w pobliżu materiałów łatwo zapalnych i palnych bez izolacji np. ceramicznej,
- zabrania się używania grzejników elektrycznych w pomieszczeniach, gdzie mogą występować pary cieczy łatwo zapalnych i wybuchowych np. benzyny, lakiery,
- żarówki, lampy itp. urządzenia służące do oświetlenia powinny być pod ścisłą kontrolą i w przypadku uszkodzenia należy wymieniać je na nowe,
- wszelkie urządzenia elektryczne powinny być wyłączane przy opuszczaniu pomieszczeń.

Przeciwpożarowy wyłącznik prądu powinien być umieszczony w pobliżu głównego wejścia do obiektu lub głównego przyłącza sieciowego i odpowiednio oznakowany.

Stan techniczny urządzeń oświetlenia elektrycznego oraz warunki eksploatacji powinny być kontrolowane i oceniane na podstawie wyników przeprowadzanych okresowo oględzin i badań. Badania należy przeprowadzać przy odbiorze nowych lub zmodernizowanych urządzeń oświetleniowych, okresowo co 5 lat oraz w przypadkach uzasadnionych wątpliwościami, czy wymagania Polskiej Normy PN-84/E-02033 - Oświetlenie wnętrz światłem elektrycznym - są spełnione. Zaleca się przeprowadzanie badań okresowych co 2 lata. Za wykonanie badań odpowiada użytkownik pomieszczeń. Oświetlenie awaryjne musi zapewniać minimalną wartość

natężenia oświetlenia 0,5 lx w każdym punkcie drogi ewakuacyjnej. Oświetlenie to powinno pojawiać się w czasie nie dłuższym niż 2 sekundy po zaniku oświetlenia podstawowego.

Zgodnie z § 53 ust. 2 rozporządzenia MI w sprawie „warunków technicznych ...” budynki należy wyposażać w instalację chroniącą od wyładowań atmosferycznych, jeżeli obowiązek taki wynika z Polskiej Normy. Wymagania dotyczące instalacji piorunochronnej podane są w arkuszach norm: PN-86/E-05003.01 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Wymagania ogólne; PN-89/E-05003.03 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Ochrona obostrzona; PN-92/E-05003.04 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Ochrona specjalna; PN-IEC 61024-1:2001 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne; PN-IEC 61024-1-1:2001 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne. Wybór poziomów ochrony dla urządzeń piorunochronnych; PN-IEC 61024-1-2:2002 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Część 1-2: Zasady ogólne. Przewodnik B. Projektowanie, montaż, konserwacja i sprawdzanie urządzeń piorunochronnych. Obiekt powinien mieć metryki urządzenia piorunochronnego oraz protokoły z badania urządzenia piorunochronnego.

Właściciele, zarządcy lub użytkownicy obiektów, w których odbywa się proces spalania paliwa są obowiązani do usuwania zanieczyszczeń z przewodów spalinowych.

Z przewodów wentylacyjnych zanieczyszczenia należy usuwać przynajmniej raz w roku, jeżeli większa częstotliwość nie wynika z warunków użytkowych.

Przewody wentylacyjne powinny być wykonane z materiałów niepalnych, a palne izolacje cieplne i akustyczne oraz palne okładziny przewodów wentylacyjnych mogą być stosowane tylko na zewnętrznych ich powierzchniach w sposób zapewniający nie rozprzestrzenianie ognia.

Odległość nie izolowanych przewodów wentylacyjnych od wykładzin i powierzchni palnych powinna wynosić co najmniej 0,5 m. Drzwiczki rewizyjne stosowane w kanałach i przewodach wentylacyjnych powinny być wykonane z materiałów niepalnych. Elastyczne elementy łączące, służące do połączenia sztywnych przewodów wentylacyjnych z elementami instalacji lub urządzeniami, z wyjątkiem wentylatorów, powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych, posiadać długość nie większą niż 4 m, przy czym nie powinny być prowadzone przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego.

Elastyczne elementy łączące wentylatory z przewodami wentylacyjnymi powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych, przy czym ich długość nie powinna przekraczać 0,25 m.

Izolacje cieplne i akustyczne zastosowane w instalacjach: wodociągowej, kanalizacyjnej i ogrzewczej powinny być wykonane w sposób zapewniający nie rozprzestrzenianie ognia.

Instalacje wentylacji mechanicznej i klimatyzacji w budynkach powinny spełniać następujące wymagania:

- przewody wentylacyjne powinny być wykonane i prowadzone w taki sposób, aby w przypadku pożaru nie oddziaływały siłą większą niż 1kN na elementy budowlane, a także aby przechodziły przez przegrody w sposób umożliwiający kompensację wydłużeń przewodu,
- zamocowania przewodów do elementów budowlanych powinny być wykonane z materiałów niepalnych, zapewniających przejęcie siły powstającej w przypadku pożaru w czasie krótszym niż wymagany dla klasy odporności ogniowej przewodu lub klapy odcinającej,
- w przewodach wentylacyjnych nie należy prowadzić innych instalacji,
- filtry i tłumiki powinny być zabezpieczone przed przeniesieniem się do ich wnętrza palących się cząstek.

Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne w miejscu przejścia przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające o klasie odporności ogniowej równej klasie odporności ogniowej elementu oddzielenia przeciwpożarowego z uwagi na szczelność ogniową, izolacyjność ogniową i dymoszczelność (E I S).

Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne samodzielne lub obudowane prowadzone przez strefę pożarową, której nie obsługują, powinny mieć klasę odporności ogniowej wymaganą dla elementów oddzielenia przeciwpożarowego tych stref pożarowych z uwagi na szczelność ogniową, izolacyjność ogniową i dymoszczelność (EIS), lub powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające.

Hydranty wewnętrzne powinny spełniać wymagania:

W obiekcie jest zastosowana sieć hydrantowa przeciwpożarowa wewnętrzna z hydrantami wewnętrznymi $\varnothing 25$ i $\varnothing 52$ (na kondygnacjach podziemnych).

Podczas poboru normatywnej ilości wody ciśnienie na zaworze hydrantowym, położonym najniekorzystniej ze względu na wysokość i opory hydrauliczne, nie może być mniejsze niż 0,2 Mpa.

Minimalne średnice przewodów (DN), w milimetrach, na których instaluje się hydranty wewnętrzne 25 wynoszą DN 25.

Wartość nominalna hydrantów wewnętrznych 25 przy ciśnieniu nominalnym 0,2 Mpa mierzona na zaworze hydrantowym podczas poboru wody wynosi $1,0 \text{ dm}^3/\text{s}$.

Minimalne średnice przewodów (DN), w milimetrach, na których instaluje się hydranty wewnętrzne 52 wynoszą DN 50.

Wartość nominalna hydrantów wewnętrznych i zaworów hydrantowych 52 przy ciśnieniu nominalnym 0,2 Mpa mierzona na zaworze hydrantowym podczas poboru wody wynosi $2,5 \text{ dm}^3/\text{s}$.

Instalacje projektuje się z uwzględnieniem jednoczesnego poboru wody z dwóch sąsiednich hydrantów wewnętrznych, usytuowanych najniekorzystniej pod względem hydraulicznym, zainstalowanych na jednej kondygnacji lub w strefie pożarowej. Hydranty wewnętrzne umieszcza się w miejscach łatwo dostępnych (możliwie przy drogach komunikacji ogólnej), a w szczególności przy wyjściach na zewnątrz lub przy wyjściach ewakuacyjnych.

Hydranty wewnętrzne powinny być tak rozmieszczone, aby w ich zasięgu znajdowało się każde miejsce w budynku lub jego części.

Hydranty wewnętrzne powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących hydrantów wewnętrznych, w odnośnej dokumentacji techniczno – ruchowej oraz instrukcji obsługi. Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne o których mowa powyżej, powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

System sygnalizacji pożaru.

W celu zapewnienia ciągłego prawidłowego funkcjonowania, instalacja powinna być regularnie kontrolowana (przeglądana) i poddawana obsłudze technicznej. Należy opracować instrukcję kontroli (przeglądów) i obsługi technicznej. Celem tej instrukcji

powinno być zapewnienie zgodnego z przeznaczeniem funkcjonowania instalacji w normalnych warunkach eksploatacji.

Baterie akumulatorów powinny być wymieniane w odstępach czasu nie przekraczających zaleceń producenta baterii. Należy dopilnować, aby po kontroli wszystkie urządzenia zostały przywrócone do stanu dozorowania.

Powinny być stosowane podane poniżej zasady konserwacji:

Obsługa codzienna

Użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby w każdy dzień roboczy było sprawdzone:

- a) czy każda CSP wskazuje stan dozorowania, lub czy każde odchylenie od stanu dozorowania jest odnotowane w książce eksploatacji, i czy we właściwy sposób został zawiadomiony konserwator,
- b) czy po każdym alarmie zarejestrowanym poprzedniego dnia podjęto odpowiednie działania,
- c) czy, jeżeli instalacja była wyłączana, przeglądana lub miała wykasowaną sygnalizację, to została przywrócona do stanu dozorowania.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce eksploatacji i możliwie szybko usunięta.

Obsługa miesięczna

Użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby co najmniej raz w miesiącu:

- a) przeprowadzono próbny rozruch każdego awaryjnego zespołu prądotwórczego oraz sprawdzono zapas paliwa i – w razie potrzeby – uzupełniono go,
- b) zagwarantowano wystarczający zapas papieru, tuszu lub taśmy dla każdej drukarki,
- c) przeprowadzono test wskaźników optycznych w centrali, a każdy fakt niesprawności jakiegoś wskaźnika został odnotowany w książce eksploatacji.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce eksploatacji i możliwie szybko usunięta.

Obsługa kwartalna

Użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby co najmniej jeden raz na każde trzy miesiące, osoba kompetentna:

- a) sprawdziła wszystkie zapisy w książce eksploatacji i podjęcie niezbędne działania, aby doprowadzić do prawidłowej pracy instalacji,
- b) spowodowała zadziałanie, co najmniej jednej czujki lub ręcznego ostrzegacza pożarowego w każdej strefie, w celu sprawdzenia czy CSP prawidłowo odbiera i

wyświetla określone sygnały, emituje alarm akustyczny oraz uruchamia wszystkie inne urządzenia alarmowe i pomocnicze,

UWAGA: Należy zastosować takie metody, które zapobiegają niepożądanym sytuacjom, jak np. uwolnienie środka gaśniczego.

- c) sprawdziła, czy nadzorowanie uszkodzeń CSP funkcjonuje prawidłowo,
- d) sprawdziła zdolność CSP do uaktywnienia wszystkich trzymaczy i zwalniaczy drzwi,
- e) tam, gdzie jest to możliwe, spowodowała zadziałanie każdego łącza do straży pożarnej lub do zdalnego centrum alarmowego,
- f) przeprowadziła wszystkie inne próby, określone przez instalatora, dostawcę lub producenta,
- g) dokonała rozpoznania, czy nastąpiły jakieś zmiany budowlane w budynku lub jego przeznaczeniu, które mogły mieć wpływ na poprawność rozmieszczenia czujek i ręcznych ostrzegaczy pożarowych oraz urządzeń.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce eksploatacji i możliwie szybko usunięta.

Obsługa roczna

Użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby co najmniej raz w roku, specjalista:

- a) przeprowadził próby zalecane dla obsługi codziennej, miesięcznej i kwartalnej,
- b) sprawdził każdą czujkę na poprawność działania zgodnie z zaleceniami producenta,

UWAGA: Chociaż każda czujka powinna być sprawdzona raz w roku, dopuszcza się sprawdzanie kolejnych 25 % czujek przy kolejnej kontroli kwartalnej.

- c) sprawdził zdolność CSP do uaktywniania wszystkich wyjść funkcji pomocniczych,

UWAGA: Należy zastosować takie metody, które zapobiegają niepożądanym sytuacjom, jak np. uwolnienie środka gaśniczego.

- d) sprawdził wzrokowo, czy wszystkie połączenia kablowe i aparatura są sprawne, nieuszkodzone i odpowiednio zabezpieczone,
- e) dokonał oględzin, w celu ustalenia, czy nastąpiły jakieś zmiany budowlane w budynku lub jego przeznaczeniu, które mogły wpłynąć na poprawność rozmieszczenia czujek i ręcznych ostrzegaczy pożarowych oraz urządzeń alarmowych; sprawdzi także, czy pod każdą czujką jest utrzymana wolna przestrzeń co najmniej 0,5 m we wszystkich kierunkach i czy wszystkie ręczne ostrzegacze pożarowe są dostępne i widoczne,

f) sprawdził stan wszystkich baterii akumulatorów rezerwowych.

Każda zauważona nieprawidłowość powinna być odnotowana w książce eksploatacji i możliwie szybko usunięta.

W obiekcie wymagane jest połączenia urządzeń sygnalizacyjno-alarmowych systemu sygnalizacji pożarowej z obiektem komendy Państwowej Straży Pożarnej lub obiektem wskazanym przez tego komendanta.

Urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu.

Tak jak inne instalacje, te również powinny być regularnie kontrolowane (przeglądane) i poddawane obsłudze technicznej.

Należy włączyć wyposażenie w harmonogram konserwacyjny służb budowlanych. Należy przygotować harmonogram zabiegów konserwacyjnych i badań funkcjonalnych. Wszystkie niezadowalające wyniki lub usterki dotyczące konserwacji wyposażenia powinny być zapisywane w dzienniku i zgłaszane zarządowi budynku. Konserwacja wyposażenia powinna być zgodna z instrukcjami producenta.

Obsługa cotygodniowa

System różnicowania ciśnień powinien być uruchamiany co tydzień. Podczas działania systemu należy sprawdzić, czy wentylatory pracują zadowalająco oraz czy zadziałał system wentylacyjny. Co tydzień należy sprawdzić poziom paliwa w dodatkowym źródle zasilania, tak aby ilość paliwa była wystarczająca do pracy generatora przez wymagany czas, jeżeli generator stanowi dodatkowe źródło zasilania.

Obsługa comiesięczna

Należy symulować awarię podstawowego źródła zasilania i sprawdzić, czy system przełączył się automatycznie na dodatkowe źródło zasilania. Jeżeli dodatkowe źródło zasilania stanowi generator wysokoprężny, powinien on zasilać system przez co najmniej 1 h. Należy symulować sytuację zaniku przepływu powietrza i sprawdzić, czy pracują wentylatory rezerwowe, o ile występują.

Obsługa roczna

Co 12 miesięcy, poza zaleceniami producenta i próbami comiesięcznymi, należy wykonać próbę całego systemu różnicowania ciśnień przez przeprowadzenie kolejno procedur prób odbiorczych opisanych wcześniej.

Wyniki wszystkich prób powinny być rejestrowane.

5. Przeciwpozarowe zaopatrzenie wodne i drogi pożarowe.

Wymagana ilość wody do celów przeciwpozarowych do zewnętrznego gaszenia pożaru dla kompleksu obiektów wynosi 20 dm³/s. Jest ono realizowane poprzez miejską sieć wodociagową przeciwpozarową. Wymagana ilość wody do zewnętrznego gaszenia pożaru jest zapewniona z hydrantów zewnętrznych Ø 80. Hydranty zewnętrzne są tak rozmieszczone wokół obiektów, że spełnione są wymagania dotyczące odległości najbliższego hydrantu od chronionego obiektu – 75 m., następny w odległości do 150 m.).

Droga pożarowa o utwardzonej nawierzchni (ulice miasta oraz drogi wewnętrzne) są doprowadzone do głównych wejść do kompleksu obiektów.

IV. WYPOSAŻENIE BUDYNKU W WYMAGANE URZĄDZENIA PRZECIWPÓŻAROWE I GAŚNICE. ZNAKI BEZPIECZEŃSTWA I EWAKUACYJNE.

Do prowadzenia skutecznej działalności w zapobieganiu pożarom i ich zwalczaniu niezbędne jest posiadanie wiedzy o procesie spalania, gdyż tylko ona pozwala na wszechstronną ocenę elementów, jakie składają się na szeroko rozumiane zjawisko pożaru. Ogólnie rzecz biorąc, spalanie się czegokolwiek jest procesem chemicznym, w czasie którego występuje łączenie się materiału palnego z utleniaczem (najczęściej tlenem), podczas którego wydzielają się światło, ciepło i inne produkty spalania. Aby powstał, a następnie rozwijał się proces spalania konieczne jest istnienie w odpowiedniej proporcji substancji palnej, utleniacza i źródła zapalenia (bodźca energetycznego). Wynika z tego jednoznacznie, że do przerwania istniejącego już procesu spalania konieczna jest zmiana proporcji składników procesu tj.:

- 1) Usunięcie materiału palnego lub uczynienie go (w różny sposób) niepalnym w lokalnie występujących warunkach,
- 2) Eliminowanie bodźca termicznego podtrzymującego proces spalania (np. chłodzenie układu palnego),
- 3) Odcięcie dostępu utleniacza do miejsca pożaru.

Wymienione wyżej czynności stanowią istotę techniki gaszenia pożarów, przy czym podręczny sprzęt gaśniczy spełnia w tej technice rolę zasadniczą w sytuacjach, kiedy istnieje możliwość ugaszenia pożarów w zarodku, tj. w pierwszej fazie jego trwania.

Funkcja podręcznego sprzętu gaśniczego polega bądź to na działaniu jednostkowym, tj. chłodzeniu materiału palnego lub na odcięciu dostępu tlenu, albo oba te mechanizmy gaśnicze występują jednocześnie.

Do podręcznego sprzętu gaśniczego zalicza się: gaśnice i agregaty gaśnicze, koce gaśnicze.

PODRĘCZNY SPRZĘT GAŚNICZY

Przy doborze i rozmieszczeniu podręcznego sprzętu gaśniczego w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej, Poddębickie Centrum Zdrowia, ul. Mickiewicza 16, uwzględniono przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719).

W szczególności uwzględniono następujące zasady:

- 1) Obiekty powinny być wyposażone w gaśnice przenośne spełniające wymagania Polskich Norm będących odpowiednikami norm europejskich (EN), dotyczących gaśnic, lub w gaśnice przewoźne.
- 2) Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, określonych w Polskich Normach dotyczących podziału pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie.
- 3) Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach powinna przypadać, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczególnych:
 - na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałym urządzeniem gaśniczym:
 - a) zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V,
 - b) produkcyjnej i magazynowej o gęstości obciążenia ogniowego ponad 500 MJ/m²,
 - c) zawierającej pomieszczenie zagrożone wybuchem;
 - na każde 300 m² powierzchni strefy pożarowej nie wymienionej w pkt. 1, z wyjątkiem zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV.
- 4) Gaśnice w obiektach powinny być rozmieszczone:
 - w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, w szczególności:
 - a) przy wejściach do budynków,
 - b) na klatkach schodowych,
 - c) na korytarzach,
 - d) przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz,

- e) w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki),
- f) w obiektach wielokondygnacyjnych - w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli pozwalają na to istniejące warunki.

5) Przy rozmieszczaniu gaśnic powinny być spełnione następujące warunki:

- a) odległość z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek, do najbliższej gaśnicy nie powinna być większa niż 30 m,
- b) do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m.

Do gaszenia pożarów grupy A (których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli) stosuje się gaśnice płynowe, pianowe lub proszkowe (wypełnione proszkiem fosforanowym).

Do gaszenia pożarów grupy B (cieczy i materiałów stałych, topiących się) stosuje się zamiennie gaśnice płynowe, pianowe, śniegowe, proszkowe.

Do gaszenia pożarów grupy C (gazów) stosuje się zamiennie gaśnice proszkowe, śniegowe.

Zgodnie z powyższymi zasadami w budynku przewiduje się do gaszenia pożarów grup A, B, C, - gaśnice proszkowe, gaśnice płynowe i gaśnice śniegowe.

Dla wszystkich typów gaśnic ilość środka gaśniczego nie może być mniejsza niż 2 dm³ (2 kg) – dopuszcza się według ww. parametrów wielkości gaśnic dostępne w handlu, posiadające świadectwo dopuszczenia do stosowania w ochronie przeciwpożarowej.

Przyjmuje się następującą zasadę rozmieszczenia rodzajów gaśnic:

- ⇒ gaśnice płynowe lub proszkowe w miejscach ogólnodostępnych budynku (korytarze, pomieszczenia administracyjne),
- ⇒ gaśnice śniegowe w pomieszczeniach gospodarczych i socjalnych oraz przy sprzęcie elektrycznym (pracownia komputerowa).

Rodzaje sprzętu pożarowego, w który powinny być wyposażone pomieszczenia ustala się w zależności od materiałów, które w przypadku pożaru mają być tym sprzętem gaszone:

- 1) Grupa A pożary — materiałów stałych, zwykle pochodzenia organicznego, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli;
- 2) Grupa B pożary — cieczy i materiałów stałych topiących się;
- 3) Grupa C pożary — gazów;

- 4) Grupa D pożary — metali;
- 5) Grupa F pożary — tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych.

Gaśnice.

Są to urządzenia, których całkowita masa nie przekracza 20 kg, zdolne do samodzielnego wyrzucania środka gaśniczego na skutek działania ciśnienia gazu, który spełnia rolę wyrzutnika. Zadziałanie gaśnicy następuje po otwarciu zaworu. Zawór może być otwierany za pomocą pokrętła lub dźwigni zabezpieczonej zawleczką. Uruchomienie gaśnicy powinno odbywać się w bezpośrednim sąsiedztwie źródła ognia, gdyż niewielka zawartość środka gaśniczego w zbiorniku ogranicza bardzo czas działania.

Charakterystykę techniczno - użytkową gaśnic płynowych, śniegowych i proszkowych (wypełnionych proszkiem fosforanowym) z podstawowymi parametrami wybranych wielkości gaśnic przedstawia załącznik.

Wykaz ilościowy oraz rozmieszczenia podręcznego sprzętu gaśniczego przedstawia załącznik nr 8.

Typy gaśnic (1)

Gaśnice pianowe. Agregaty pianowe

ZALETY

- zapewnia szybkie chłodzenie przez skroplenie środka w kontakcie z pożarem
- tworzy powłokę odcinającą wydzielanie par palnych cieczy i uniemożliwia ponowne zapalenie

ZASTOSOWANIE

- pożary grupy A, B

PRZECIWWSKAZANIA

- nie gasić:
 - ciał reagujących z wodą, jak np. sól, potas, karbol, wapno
 - ciał palących się w postaci żaru w wysokich temperaturach
 - instalacji i urządzeń elektrycznych pod napięciem

DZIAŁANIE

- wyciągnąć zawleczkę bezpieczeństwa
- nacisnąć dźwignię
- skierować zawór na źródło ognia naciskając dźwignię

Typy gaśnic (2)

Gaśnice śniegowe. Agregaty śniegowe

ZALETY

- środek gaśniczy nie wymaga do uwolnienia czynnika wyzwalającego
- zbija mechanicznie płomień dzięki sile podmuchu
- działa tłumiąco wypychając tlen gazem obojętnym
- działa chłodząco, temperatura CO₂: -78°C
- nie pozostawia śladów po użyciu
- stosuje się do gaszenia urządzeń pod napięciem

ZASTOSOWANIE

- pożary grupy B i C
- urządzenia i instalacje pod napięciem do 1 kV

PRZECIWWSKAZANIA

- nie wolno gasić:
 - pożarów siarki, węgla, metali lekkich, materiałów, obok których są związki cyjanków
 - palących się ludzi
 - silnie rozgrzanych elementów konstrukcji urządzeń

DZIAŁANIE

- wyciągnąć zawleczkę
- nacisnąć dźwignię uwalniającą CO₂
- wydajność kontrolować zaworem
- zachować odległość 1m od urządzeń i instalacji elektrycznej

Typy gaśnic (3)

Gaśnice proszkowe. Agregaty proszkowe

ZALETY

- nietoksyczność, neutralność
- duża zdolność penetracji ognia, chłodzenie i tworzenie warstwy izolacyjnej przed ogniem
- możliwość gaszenia urządzeń elektrycznych
- proszki fosforanowe posiadają zwiększoną odporność na wilgoć, wstrząsy i gaszą pożary grupy A
- gasi skutecznie pożary gazów

ZASTOSOWANIE

- proszki fosforanowe gaszą pożary grupy A, B, C
- proszki węglanowe gaszą pożary grupy B, C
- urządzenia elektryczne pod napięciem do 1 kV
- pożary grup D (proszek D)

PRZECIWWSKAZANIA

- nie powinno się gasić:
 - części ruchomych maszyn
 - komputerów i sprzętu elektronicznego

DZIAŁANIE

- wyciągnąć zawleczkę bezpieczeństwa
- nacisnąć dźwignię
- uwolniony proszek i jego wydajność kontroluje się zaworem

Typy gaśnic (4)

Gaśnice do gaszenia tłuszczów.

Zalety:

- jedyna gastronomiczna gaśnica gasząca: ciała stałe, ciecze i oleje,
- zakres temperatur stosowania - od +5 do +60 stopni C

Zastosowanie:

- do gaszenia pożarów grupy ABF, to znaczy palących się ciał stałych np. drewna , tworzyw sztucznych, tkanin itp. cieczy a także olejów i tłuszczów jadalnych, frytkownic, urządzeń do pieczenia i smażenia jak również przynależnych do nich filtrów i wyciągów (okapów) w kuchniach, stołówkach i restauracjach,
- do gaszenie urządzeń elektrycznych do 1000V (z odległości min.1m).

Urządzenia przeciwpożarowe w obiekcie powinny być wykonane zgodnie z projektem uzgodnionym pod względem ochrony przeciwpożarowej przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, a warunkiem dopuszczenia do ich użytkowania jest przeprowadzenie odpowiednich dla danego urządzenia prób i badań, potwierdzających prawidłowość ich działania.

Urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w odnośnej dokumentacji techniczno – ruchowej oraz instrukcjach obsługi.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne, o których mowa powyżej, powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic są realizowane w oparciu o odpowiednią umowę z autoryzowaną firmą świadcząca tego rodzaju usługi.

Pracownicy zatrudnieni w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej, Poddębickie Centrum Zdrowia, ul. Mickiewicza 16, powinni zostać zaznajomieni z obsługą i zasadami użycia gaśnic.

TABLICE (ZNAKI) BEZPIECZEŃSTWA EWAKUACYJNE I POŻAROWE

Przy ustalaniu rodzaju i rozmieszczenia tablic bezpieczeństwa, pożarniczych i ewakuacyjnych w obiekcie uwzględniono charakter zagrożenia pożarowego, rozwiązania budowlano-instalacyjne obiektu, a także sposoby zagospodarowania powierzchni i pomieszczeń.

Ilość rozmieszczonych tablic jest wielkością minimalną, niezbędną do prawidłowego oznakowania obiektu, a jeżeli powstanie potrzeba rozszerzenia zakresu i rodzaju oznakowania - należy przeprowadzić to zgodnie z zapisami polskich norm:

PN-92/N-01256/01. Znaki ochrony przeciwpożarowej

PN-92/N-01256/02. Znaki ewakuacyjne

Podstawową zasadą rozmieszczenia znaków ewakuacyjnych na drodze ewakuacyjnej jest, że z każdego miejsca na drodze ewakuacyjnej, w której może pojawić się wątpliwość co do kierunku ewakuacji, powinien być widoczny znak ewakuacyjny. Przy rozmieszczaniu znaków ewakuacyjnych należy zwrócić uwagę na ich usytuowanie w stosunku do źródeł światła. Należy dążyć do umieszczenia znaków ewakuacyjnych możliwie blisko źródła światła w celu zapewnienia ich dostatecznej luminancji. Wymiary znaków ewakuacyjnych są uzależnione od odległości z jakiej ten znak powinien być dostrzegany przez ewakuujących się ludzi.

Rodzaje oznakowań ewakuacyjnych.

W zależności od pomieszczeń i oświetlenia drogi ewakuacyjne można oznaczyć:

- a) znakami ewakuacyjnymi fosforoscencyjnymi,
- b) znakami ewakuacyjnymi podświetlanymi,
- c) znakami ewakuacyjnymi fosforoscencyjnymi i znakami ewakuacyjnymi podświetlanymi.

Znaki ewakuacyjne wykonane na materiale fosforoscencyjnym powinny być stosowane tam, gdzie funkcjonuje oświetlenie dzienne i/lub elektryczne podstawowe, oświetlające te znaki w czasie wystarczającym do dostarczenia materiałom fosforoscencyjnym niezbędnej energii.

Znaki ewakuacyjne podświetlane powinny być stosowane tam, gdzie pomieszczenia lub drogi ewakuacyjne nie są oświetlone światłem dziennym lub sztucznym przez długie okresy czasu i materiały fosforoscencyjne nie mogą się naładować, a mianowicie:

- tam, gdzie drogi ewakuacyjne nie mogą być okresowo doświetlone światłem dziennym,
- tam, gdzie drogi ewakuacyjne nie mogą być okresowo oświetlone z braku instalacji elektrycznej,
- tam, gdzie drogi ewakuacyjne lub ich części nie są oświetlane przez długie okresy czasu.

Lokalizacja znaków ewakuacyjnych na drodze ewakuacyjnej.

Znak WYJŚCIE EWAKUACYJNE należy stosować do oznakowania drzwi przegradzających ustaloną drogę ewakuacji, taki jak:

- wyjście ewakuacyjne z pomieszczeń, w których są wymagane co najmniej dwa takie wyjścia,
- wyjścia prowadzące z budynku, innego obiektu budowlanego na zewnątrz,
- wyjścia prowadzące do innej strefy pożarowej,
- wyjścia prowadzące przez przedsionek i drzwi wejściowe z przedsionka.

W ww. przypadkach znak powinien być umieszczony nad drzwiami.

Rozmiar znaku powinien być dopasowany do odległości, z jakiej znak ten powinien być dostrzegany przez ewakuujących się ludzi, także do ewentualnego jego przesunięcia w stosunku do normalnej linii środkowej widzenia.

Znak DRZWI EWAKUACYJNE i znak KIERUNEK DO WYJŚCIA EWAKUACYJNEGO należy stosować do oznakowania drzwi skrzydłowych przegradzających ustaloną drogę ewakuacyjną nie wymienionych powyżej, w tym także drzwi do przedsionka.

Znakowi DRZWI EWAKUACYJNE powinien towarzyszyć znak KIERUNEK DO WYJŚCIA DROGI EWAKUACYJNEJ umieszczony na drodze ewakuacyjnej, chyba że drzwi są bezpośrednio widoczne. W przypadku zmiany kierunku drogi ewakuacyjnej za drzwiami skrzydłowymi przegradzającymi ustaloną drogę ewakuacyjną należy znak DRZWI EWAKUACYJNE i znak KIERUNEK DO WYJŚCIA EWAKUACYJNEGO umieścić razem nad drzwiami skrzydłowymi zgodnie z wariantami zmiany kierunku drogi ewakuacyjnej.

W przypadku gdy droga ewakuacyjna nie zmienia kierunku, nad drzwiami skrzydłowymi należy umieścić sam znak DRZWI EWAKUACYJNE.

Znak KIERUNEK DO WYJŚCIA DROGI EWAKUACYJNEJ należy stosować do oznakowania miejsc, w których kierunek ewakuacji może budzić wątpliwości, a mianowicie:

- a) gdy nie jest widoczny znak WYJŚCIE EWAKUACYJNE lub znak DRZWI EWAKUACYJNE,
- b) gdy widoczny jest więcej niż jeden znak WYJŚCIE EWAKUACYJNE, a ludzie zgodnie z planem ewakuacyjnym powinni przemieszczać się tylko w kierunku jednego z tych znaków.

Znaki: KIERUNEK DO WYJŚCIA DROGI EWAKUACYJNEJ SCHODAMI W DÓŁ i KIERUNEK DO WYJŚCIA DROGI EWAKUACYJNEJ W GÓRĘ należy stosować wówczas, gdy droga ewakuacyjna przebiega schodami. Znaki te powinny być umieszczone:

- a) na ścianie przylegającej do tego biegu schodów którymi prowadzi droga ewakuacyjna, jeżeli znak ten będzie widoczny z korytarza lub pomieszczeń wychodzących bezpośrednio na schodach;
- b) nad drogą ewakuacyjną prostopadle do kierunku ruchu ludzi, w osi tego biegu schodów którym przebiega droga ewakuacyjna;
- c) nad drzwiami przegradzającymi drogę ewakuacyjną, jeżeli bezpośrednio za nimi znajdują się schody usytuowane:
 - na przedłużeniu dotychczasowej drogi,
 - prostopadle do dotychczasowej drogi, przy czym droga ewakuacyjna prowadzi na bliższy z biegów tych schodów.

Znaki te powinny być umieszczone na wysokości około 150 cm od podłogi, odpowiadające średniej wysokości normalnej linii środkowej widzenia, lub nad drogą

ewakuacyjną na wysokości ponad 200 cm od podłogi i gdzie jest to możliwe, prostopadle do kierunku ruchu informowanych ludzi.

Znak PRZESUNĄĆ W CELU OTWARCIA powinien być umieszczony na drzwiach przesuwanych wyjścia ewakuacyjnego, jeżeli stosowanie tych drzwi jest dozwolone. Strzałka powinna wskazywać kierunek otwierania drzwi przesuwanych. Znak ten powinien być stosowany ze znakiem DRZWI EWAKUACYJNE.

Znak PCHAĆ ABY OTWORZYĆ powinien być umieszczany na drzwiach wyjścia ewakuacyjnego, które otwierają się pod wpływem pchnięcia.

Znak CIĄGNAĆ ABY OTWORZYĆ powinien być umieszczany na drzwiach, które otwierają się poprzez pociągnięcie.

Znak STŁUC ABY UZYSKAĆ DOSTĘP powinien być stosowany w miejscu, gdzie jest niezbędne stłuczenie szyby w celu uzyskania dostępu do klucza lub systemu otwarcia, lub gdy jest niezbędne rozbicie przegrody w celu uzyskania możliwości wyjścia.

Dodatkowe oznakowanie dróg ewakuacyjnych.

Na drodze ewakuacyjnej oprócz oznakowania znakami ewakuacyjnymi można stosować dodatkowe oznakowanie w postaci pasów z materiału fosforoscencyjnego, w celu:

- ułatwienia identyfikacji drzwi w pomieszczeniach i na drogach ewakuacyjnych,
- dostarczanie wyraźnej i jednoznacznej informacji o kierunku ewakuacji w postaci oznakowania linią ciągłą drogi tam, gdzie mogą pojawić się wątpliwości dotyczące kierunku,
- specjalnego oznaczenia zarysów schodów i wszelkich innych zmian poziomu podłogi,
- oznaczenia specyficznych przeszkód na drodze, takich jak niebezpieczne zwężenia, obniżenia, słupy i krawędzie.

Przeszkody na drodze, takie jak niebezpieczne występy muru, kolumny, obniżenie stropu, rury biegnące dołem, przedmioty utrudniające ruch, należy oznaczyć specjalną taśmą w żółto - czarne ukośne pasy zgodnie z PN-N-01255:1992 (PN-

92/N-01255) i ewentualnie linią omijającą w postaci pasa z materiału fosforoscencyjnego o szerokości co najmniej 5 cm, umieszczonego na podłodze. Dopuszcza się naniesienie znaków bezpieczeństwa i ewakuacyjnych na oprawy lamp oświetlenia ewakuacyjnego, jako rozwiązanie alternatywne do umieszczenia graficznych symboli znaków na podłożu fotoluminescencyjnym.

V. SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA.

ALARMOWANIE

1. Każdy, kto zauważył pożar lub uzyskał informacje o pożarze obowiązany jest zachować spokój i nie dopuszczając do paniki natychmiast zaalarmować:

Osoby znajdujące się w sąsiedztwie pożaru, narażone na jego skutki.

Państwową Straż Pożarną

tel. 998 lub 112

Ochronę obiektu tel.

Właściciela obiektu

2. Alarmowanie straży pożarnej należy przeprowadzić z najbliższego telefonu miejskiego lub z wewnętrznego z wyjściem do sieci miejskiej.

3. Po uzyskaniu połączenia ze strażą pożarną należy wyraźnie podać:

- gdzie się pali - dokładny adres obiektu i jego nazwę,
- co się pali - np. magazynek gospodarczy, pokój biurowy, szatnia, sala wykładowa, zaplecze socjalne itp.,
- czy istnieje zagrożenie życia ludzi,
- czy w rejonie pożaru lub bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się materiały łatwo zapalne lub wybuchowe itp.,
- numer telefonu, z którego się dzwoni oraz swoje imię i nazwisko.

UWAGA: po potwierdzeniu przyjęcia meldunku przez dyżurnego telefonistę odłożyć słuchawkę i odczekać przy telefonie na ewentualne sprawdzenie, czy meldunek o pożarze nie jest fałszywy.

4. W razie potrzeby (wypadek lub awaria) zaalarmować:

Pogotowie Ratunkowe - tel. 999

Policję - tel. 997

Pogotowie gazowe - tel. 992

Pogotowie energetyczne - tel. 991

Ochronę obiektu - tel.

Elektryk - tel.

Hydraulik - tel.

AKCJA RATOWNICZO - GAŚNICZA

1. **Równoległe z alarmowaniem straży pożarnej należy przystąpić do akcji ratowniczo - gaśniczej prowadząc:**
 - a) ewakuację ludzi i mienia,
 - b) akcję gaśniczą (przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego znajdującego się w pobliżu).
2. **Do czasu przybycia straży pożarnej kierownictwo akcją sprawuje właściciel obiektu, lub osoby go zastępujące.**

Kierujący akcją ratowniczo - gaśniczą wyznacza zadania i formy działań zgodnie z potrzebami bieżącymi oraz rozwojem sytuacji pożarowej.
3. **Każda osoba przystępująca do akcji ratowniczo - gaśniczej powinna:**
 - w pierwszej kolejności przystąpić do ratowania ludzi prowadząc ewakuację z zagrożonego rejonu,
 - spowodować wyłączenie przez służby techniczne dopływu prądu elektrycznego do strefy pożaru (nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych pod napięciem),
 - usunąć z miejsca pożaru i bezpośredniego sąsiedztwa wszelkie znajdujące się tam materiały palne, wybuchowe, toksyczne, a także cenne maszyny i urządzenia oraz ważne dokumenty, nośniki informacji, itp.
 - wyłączyć wentylację ogólną oraz pozamykać drzwi oddzielające pomieszczenie objęte pożarem od pomieszczeń sąsiednich.

ZABEZPIECZENIE POGORZELISKA

1. **Wyznaczony przez właściciela pracownik jest odpowiedzialny za:**

zabezpieczenie miejsca pożaru i wystawienie posterunku pogorzelskiego w celu zapobiegania powstaniu pożaru wtórnego,

 - przystąpienie do uporządkowania pogorzelska po zakończeniu działalności komisji powołanej dla ustalenia okoliczności przyczyn powstania i rozprzestrzeniania się pożaru.
2. **Działania związane z ww. poleceniami powinny być szczegółowo udokumentowane.**

VI. ZABEZPIECZENIE PRAC POŻAROWO NIEBEZPIECZNYCH.

W oparciu o zapisy Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, wprowadza się instrukcję zabezpieczenia prac pożarowo – niebezpiecznych w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej, Poddębickie Centrum Zdrowia, ul. Mickiewicza 16, ujętej w niniejszym rozdziale.

- 1) Niniejsza instrukcja ma na celu określenie obowiązków i odpowiedzialności pracowników za zapewnienie bezpieczeństwa pożarowego przy wykonywaniu prac pożarowo niebezpiecznych oraz określenie zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego prac, o których mowa w pkt 2.
- 2) Pod pojęciem prac pożarowo – niebezpiecznych należy rozumieć wszelkie prace, nieprzewidziane instrukcją technologiczną lub prowadzone poza wyznaczonymi do tego celu miejscami, jak:
 - prace remontowo - budowlane związane z użyciem ognia otwartego prowadzone wewnątrz obiektu i na przyległym do niego terenie, na którym występują materiały palne,
 - prace związane ze stosowaniem gazów, cieczy i pyłów palnych i wybuchowych,
 - wszelkie prace remontowo - budowlane prowadzone w strefach zagrożonych wybuchem.

Do prac takich należy zaliczyć w szczególności:

A. Prace z otwartym ogniem, podczas których występuje iskrzenie lub nagrzewanie, np.:

- spawanie, cięcie gazowe i elektryczne,
- podgrzewanie instalacji, urządzeń i zaworów z substancjami palnymi,
- podgrzewanie lepiku, smoły itp.
- rozniecanie ognisk,
- używanie materiałów pirotechnicznych.

B. Prace związane ze stosowaniem gazów, cieczy i pyłów, przy których mogą powstać mieszaniny wybuchowe:

- przygotowanie do stosowania gazów, pyłów i cieczy,
- stosowanie tych pyłów i cieczy do malowania, lakierowania, klejenia, mycia, nasycania,
- suszenie substancji palnych,
- usuwania pozostałości tych substancji ze stanowisk pracy.

3) Do przestrzegania postanowień instrukcji zobowiązani są wszyscy pracownicy uczestniczący bezpośrednio lub pośrednio w wykonywaniu prac pożarowo niebezpiecznych, pracownicy nadzorujący przebieg tych prac oraz użytkownicy obiektu (pomieszczeń, terenu), gdzie prace są prowadzone.

4) Postanowienia instrukcji obowiązują także wszystkich pracowników przedsiębiorstw i firm zewnętrznych (osób prawnych i fizycznych) wykonujących prace pożarowo niebezpieczne na terenie obiektu.

5) Obowiązek zapoznania pracowników z treścią instrukcji należy do Kierowników komórek organizacyjnych lub przełożonych, zatrudniających tych pracowników. Obowiązek zapoznania z treścią instrukcji pracowników przedsiębiorstw i firm zewnętrznych należy do zawierającego umowy - nadzorującego realizację umów w zakresie, w którym przewidziane są do wykonywania prace pożarowo niebezpieczne. Postanowienia niniejszej instrukcji powinny stanowić integralną część umów dotyczących realizacji ww. prac.

6) Postanowienia zawarte w instrukcji nie naruszają przepisów szczegółowych, dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz innych przepisów i aktów normatywnych.

ZASADY ORGANIZACYJNE PRZY USTALANIU ZABEZPIECZEŃ PRZECIWPOŻAROWYCH PRAC POŻAROWO NIEBEZPIECZNYCH.

1) Prace pożarowo niebezpieczne mogą być wykonywane na terenie obiektu pod warunkiem spełnienia wymagań z zakresu ochrony przeciwpożarowej, obowiązujących przed, w trakcie ich wykonywania oraz po zakończeniu prac.

2) Wymagania, o których mowa poniżej ustalane są komisyjnie każdorazowo przed rozpoczęciem prac, w oparciu o postanowienia niniejszej instrukcji oraz przepisów szczegółowych obowiązujących w przedmiotowej sprawie.

3) Zasady działania Komisji, o której mowa w pkt. 2 są następujące:

Skład osobowy Komisji tworzą:

- pracownik zakładu zlecający usługę – Przewodniczący,
- kierownik grupy/firmy wykonującej prace – Członek,
- bezpośredni użytkownik powierzchni, na której prace są prowadzone – Członek,
- przedstawiciel komórki nadzorującej – Członek

Skład osobowy Komisji może być zwiększony o niezbędnych specjalistów na wniosek Przewodniczącego. Prace komisji organizuje jej Przewodniczący. Komisja realizuje swoją działalność sporządzając „Protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac pożarowo niebezpiecznych” wg. wzoru podanego w załączeniu. Po spełnieniu wszystkich wymagań określonych w „Protokole ...” wydawane jest zezwolenie na prowadzenie prac pożarowo niebezpiecznych”. Po zakończeniu realizacji prac potwierdzonym wpisem do zezwolenia zgodnie z „Protokołem” następuje kontrola bezpieczeństwa pożarowego w zakresie związanym z prowadzonymi pracami. Pozytywny wynik kontroli z adnotacją o zakończeniu prac odnotowywany jest w dokumentacji prac.

4) Zabezpieczenie i dozór miejsca prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych w trakcie ich wykonywania oraz po ich zakończeniu należy powierzać osobom posiadającym do tego odpowiednie przygotowanie.

5) Po zakończeniu prac całość dokumentacji Przewodniczący przechowuje w dokumentacji technicznej obiektu.

6) Dla prac pożarowo niebezpiecznych:

- prowadzonych w miejscach i pomieszczeniach, w których nie ma materiałów i mediów, a możliwość przeniesienia ciepła drogą przewodzenia oraz konwekcji par i gazów została całkowicie wyeliminowana,
- prowadzonych w trybie nagłym, celem usunięcia awarii lub likwidacji rozprzestrzeniania jej skutków (konieczność podjęcia natychmiastowych działań w krótkim czasie),
- prowadzonych w ramach krótkotrwałych prac naprawczych o niewielkim zasięgu, w związku z bieżącą konserwacją budynku,

**Wprowadza się uproszczony tryb organizacji zabezpieczenia prac
pożarowo niebezpiecznych.**

- 7) Uproszczony tryb organizacji zabezpieczenia ww. prac obejmuje:
- funkcję Przewodniczącego Komisji realizuje użytkownik powierzchni, na której odbywa się praca.
 - dokumentacja zabezpieczenia prac polega na dokonaniu wpisu do „Książki prac pożarowo niebezpiecznych” z pominięciem formularzy, o których mowa w pkt 3. Pozostałe zasady organizacji zabezpieczenia prac pożarowo niebezpiecznych, ujęte w pkt 3, 4, 5 pozostają bez zmian.
- 8) Wpis do „Książki prac pożarowo – niebezpiecznych” powinien zawierać”
- nazwę i określenie miejsca, w którym prace będą prowadzone,
 - charakterystykę - technologię przewidzianych prac,
 - sposób zabezpieczenia p.poż. miejsca wykonywania prac,
 - osobę odpowiedzialną za przygotowanie zabezpieczenie p.poż. prac,
 - osobę zezwalającą na rozpoczęcie prac i sprawującą nadzór nad ich przebiegiem,
 - osobę odpowiedzialną za kontrolę rejonu prac po ich zakończeniu (określenie ilości i częstotliwości kontroli),
 - podpisy ww. osób związanych z pracą pożarowo niebezpieczną.

Wytyczne zabezpieczenia prac pożarowo niebezpiecznych.

1. Przygotowanie budynku i pomieszczeń do prowadzenia prac niebezpiecznych pożarowo polega na:
 - a) oczyszczeniu pomieszczeń lub miejsc, gdzie będą wykonywane prace z wszelkich palnych materiałów lub zanieczyszczeń,
 - b) odsunięciu na bezpieczną odległość od miejsca prowadzenia prac wszelkich przedmiotów palnych lub niepalnych w opakowaniach palnych.
 - c) zabezpieczeniu np. przed działaniem rozprysków spawalniczych wszelkich materiałów i urządzeń palnych, których usunięcie na bezpieczną odległość nie jest możliwe, przez osłonięcie ich, np. arkuszami blachy, płytami gipsowymi.
 - d) sprawdzeniu, czy znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach materiały lub przedmioty podatne na zapalenie wskutek przewodnictwa ciepłego bądź rozprysków spawalniczych nie wymagają zastosowania lokalnych zabezpieczeń.

- e) uszczelnieniu materiałami niepalnymi wszelkich przelotowych otworów instalacyjnych, kablowych, wentylacyjnych, itp. znajdujących się w pobliżu miejsca prowadzenia prac.
 - f) zabezpieczeniu przed rozpryskami spawalniczymi lub uszkodzeniami mechanicznymi kabli, przewodów elektrycznych, oraz instalacyjnych z palną izolacją, o ile znajduje się w zasięgu zagrożenia spowodowanego pracami pożarowo niebezpiecznymi.
 - g) sprawdzeniu, czy w miejscu planowanych prac nie prowadzono tego dnia prac malarskich lub innych przy użyciu substancji łatwo zapalnych.
 - h) przygotowaniu w miejscu dokonywania prac pożarowo – niebezpiecznych m.in.: napełnionych wodą metalowych pojemników na rozgrzane odpadki drutu spawalniczego, elektrod itp., materiałów osłonowych izolacyjnych niezbędnych do zabezpieczenia toku prac, niezbędnego sprzętu pomiarowego np. do pomiaru stężeń par i gazów palnych w rejonie prowadzenia prac.
 - i) zapewnieniu stałej drożności przejść i wyjść ewakuacyjnych z miejsc prowadzenia prac pożarowo – niebezpiecznych.
2. Przy wykonywaniu prac pożarowo – niebezpiecznych przy użyciu cieczy, gazów i płynów mogących tworzyć z powietrzem mieszaniny wybuchowe należy przestrzegać następujących zasad:
- a) Na stanowiskach pracy mogą znajdować się stosowane tam ciecze, gazy i pyły palne w ilości niezbędnej do prowadzenia prac z zapasem umożliwiającym utrzymanie ciągłości pracy danej zmiany. Zapas substancji znajdującej się na stanowisku pracy powinien być przechowywany w niepalnych (lub innych dopuszczonych), szczelnych opakowaniach.
 - b) Pozostawianie opróżnionych opakowań na stanowisku pracy jest zabronione.
 - c) Po zakończeniu prac wszystkie naczynia, wanny i pojemniki należy szczelnie zamknąć lub zabezpieczyć w inny sposób przed emisją do otoczenia znajdujących się w nich substancji tworzących z powietrzem mieszaniny wybuchowe.
 - d) Ciecze, gazy i pyły oraz ich pozostałości nie powinny zalegać na urządzeniach stanowiska, w przewodach wentylacyjnych i na podłożu.
 - e) Prace pożarowo – niebezpieczne w pomieszczeniach (urządzeniach) zagrożonych wybuchem, lub pomieszczeniach, w których wcześniej wykonano inne prace związane z użyciem łatwopalnych cieczy lub palnych gazów, mogą być prowadzone wyłącznie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w pomieszczeniu nie przekracza 10% ich dolnej granicy wybuchowości.

3. Miejsce wykonywania prac pożarowo niebezpiecznych należy wyposażyć w podręczny sprzęt gaśniczy w ilości i rodzaju umożliwiającym likwidację wszystkich źródeł pożaru.
4. Po zakończeniu prac pożarowo – niebezpiecznych w pomieszczeniu i pomieszczeniach sąsiednich należy przeprowadzić dokładną kontrolę mającą na celu stwierdzenie, czy nie pozostawiono tłących się lub żarzących cząstek w rejonie prowadzenia prac, czy nie występują jakiegokolwiek objawy pożaru oraz czy sprzęt (np. spawalniczy) został zdemonstrowany, odłączony od źródeł zasilania i należyte zabezpieczony przed dostępem osób postronnych. Kontrolę taką należy ponowić po upływie **4 godzin**, a następnie **8 godz.** licząc od czasu zakończenia prac pożarowo niebezpiecznych (czasookres i ilość kontroli określa komisja w protokole zabezpieczenia prac pożarowo niebezpiecznych, w zależności od stopnia zagrożenia). Kontrolę przeprowadza wykonawca prac lub po uzgodnieniu wyznaczony przez właściciela pracownik.
5. Prace pożarowo niebezpieczne powinny być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje, zaś sprzęt używany do wykonywania prac powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.
6. Butle ze sprężonymi gazami mogą znajdować się na terenie obiektu wyłącznie w okresie wykonywania prac i pod stałym nadzorem.
7. W przypadku prowadzenia prac spawalniczych na wysokości butli z gazem palnym nie należy ustawiać w rejonie bezpośredniego oddziaływania spadających rozprysków spawalniczych.

OBOWIĄZKI OSÓB ZWIĄZANYCH Z PRACAMI NIEBEZPIECZNYMI POD WZGLĘDEM POŻAROWYM

Pracownik upoważniony do sprawowania nadzoru nad przebiegiem prac pożarowo niebezpiecznych powinien w szczególności:

- 1) Znać obowiązujące przepisy przeciwpożarowe,
- 2) Dopilnować, aby przed przystąpieniem do prac pożarowo – niebezpiecznych wykonane zostały wszystkie zalecenia w zakresie zabezpieczenia obiektu lub stanowisk, przewidziane w protokole zabezpieczenia prac lub zezwoleniu na ich przeprowadzenie,

- 3) Sprawdzać zabezpieczenia p.poż. stanowisk prac niebezpiecznych pożarowo oraz wydawać polecenia gwarantujące natychmiastowe usunięcie stwierdzonych niedociągnięć,
- 4) Wstrzymywać prace z chwilą stwierdzenia sytuacji stwarzających niebezpieczeństwo powstania pożaru, do czasu usunięcia występującej nieprawidłowości,
- 5) Brać udział w kontroli stanowisk, pomieszczeń lub terenu po zakończeniu prac pożarowo niebezpiecznych.

**Do obowiązków wykonawcy prac pożarowo – niebezpiecznych
należy w szczególności:**

- 1) Sprawdzenie, czy sprzęt i narzędzia są technicznie sprawdzone i należyście zabezpieczone przed możliwością zainicjowania oraz rozprzestrzenienia pożaru, ściśle przestrzeganie zaleceń zawartych w protokole i zezwoleniu na prowadzenie prac,
- 2) Znajomość przepisów przeciwpożarowych, obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego oraz zasad postępowania w przypadku powstania pożaru,
- 3) Sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy, czy zostały wykonane wszystkie zabezpieczenia, przewidziane dla danego rodzaju prac niebezpiecznych pożarowo,
- 4) Ściśle przestrzeganie wytycznych zabezpieczenia prac, ustalonych dla prowadzenia danego rodzaju prac niebezpiecznych,
- 5) Sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy, czy stanowisko zostało wyposażone w odpowiednią ilość i rodzaj podręcznego sprzętu gaśniczego,
- 6) Rozpoczynanie prac pożarowo niebezpiecznych tylko po otrzymaniu pisemnego zezwolenia,
- 7) Poinstruowanie pomocników o wymaganiach przeciwpożarowych obowiązujących dla wykonywanego rodzaju prac pożarowo niebezpiecznych,
- 8) Przerwanie pracy w przypadku stwierdzenia sytuacji lub warunków umożliwiających powstanie i rozprzestrzenienie pożaru oraz zgłoszenie tego faktu przełożonemu, meldowanie bezpośredniemu przełożonemu o zakończeniu prac pożarowo niebezpiecznych oraz informowanie o ewentualnych faktach zainicjowania ognia ugaszonego w czasie wykonywania prac (czynności) pożarowo niebezpiecznych,

- 9) Dokładne sprawdzenie po zakończeniu pracy stanowiska i jego otoczenia w celu stwierdzenia, czy podczas wykonywania prac pożarowo niebezpiecznych nie zainicjowano pożaru,
- 10) Wykonywanie wszelkich poleceń przełożonych i organów kontrolnych w sprawach związanych z zabezpieczeniem przeciwpożarowym prac i czynności pożarowo – niebezpiecznych.

VII. WARUNKI I ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI ORAZ PRAKTYCZNE SPOSOBY ICH SPRAWDZANIA.

Z każdego miejsca przeznaczonego na pobyt ludzi w obiekcie, powinny być zapewnione odpowiednie warunki ewakuacji, zapewniające możliwość szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także być zastosowane techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego, polegające na:

- 1) zapewnieniu dostatecznej ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych,
- 2) zachowaniu dopuszczalnej długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych,
- 3) zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzieleniu dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń.

W przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia z budynku, decyzję o jej podjęciu wydaje **Lekarz Dyżurny Szpitala lub osoba, która go zastępuje, odpowiedzialna za bezpieczeństwo osób i mienia w obiekcie**. Decyzja ta musi zawierać informacje o zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu, a także musi określać drogi ruchu i rejon dla osób ewakuowanych.

WYZNACZA SIĘ JAKO MIEJSCE EWAKUACJI LUDZI PLAC PRZED BUDYNKIEM

Wskazania ogólne :

Po podjęciu decyzji o ewakuacji osób i mienia z obiektu należy:

W przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia z budynku, **decyzję o podjęciu ewakuacji podejmuje Lekarz Dyżurny Szpitala lub osoba, która go zastępuje, odpowiedzialna za bezpieczeństwo.**

Decyzja o zarządzeniu ewakuacji musi uwzględniać informacje o zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu (kondygnacji, budynku itp.), a także musi określać drogi i kierunki oraz przewidywać możliwość zakwaterowania osób ewakuowanych.

Po podjęciu decyzji o ewakuacji osób i mienia należy:

- 1) Niezwłocznie powiadomić wszystkich pracowników przebywających na terenie ewakuowanego odcinka o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz konieczności przeprowadzenia ewakuacji. Ustalono, że sygnałem do ewakuacji z obiektu są ustne komunikaty ogłaszane przez pracowników. Należy również wykorzystać urządzenia telefoniczne oraz pracowników administracyjnych.
- 2) Kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji ludzi z budynków, ponadto ustala ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia, określając w tym celu sposoby, kolejność i rodzaj ewakuowanego mienia.
- 3) W pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar, lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie. Należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej z różnych względów zdolności poruszania się, natomiast zamykać strumień ruchu powinny osoby, które mogą poruszać się o własnych siłach.
- 4) Podczas ewakuacji z pomieszczeń, strumień ludzi należy kierować na poziome drogi ewakuacyjne (korytarze), a następnie zgodnie z kierunkami określonymi przez znaki ewakuacyjne, na klatki schodowe i wyjścia poza obszar zagrożony

- pożarem lub na zewnątrz obiektu. O koncentracji osób ewakuowanych poza strefami zagrożonymi pożarem decyduje kierujący akcją ewakuacyjną.
- 5) Osoby z ograniczoną zdolnością poruszania się należy ewakuować przy wykorzystaniu wózków, łóżek szpitalnych bądź przenosić na rękach lub noszach.
 - 6) W przypadku blokady dróg ewakuacyjnych, należy niezwłocznie, dostępnymi środkami, np. telefonicznie, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy, powiadomić kierownika akcji ewakuacyjnej. Ludzi odciętych od wyjścia, a znajdujących się w strefie zagrożenia, należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła pożaru i w miarę posiadanych środków oraz istniejących warunków, ewakuować na zewnątrz, przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek Państwowej Straży Pożarnej lub innych jednostek ratowniczych.
 - 7) Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej, ze względu na mniejsze zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i korytarzy. **Usta i drogi oddechowe należy w miarę możliwości zasłaniać chustką zmoczoną w wodzie - sposób ten ułatwia oddychanie.** Podczas ruchu przez mocno zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy **poruszać się wzdłuż ścian**, by nie stracić orientacji co do kierunku ruchu.
 - 8) Ewakuacja mienia nie **może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi.** Ewakuację mienia należy rozpocząć od najcenniejszych urządzeń, dokumentacji i przedmiotów. Należy wykorzystywać wszystkie sprawne fizycznie osoby, nadające się do demontażu i ewakuacji mienia.
 - 9) Po zakończeniu ewakuacji, tj. opuszczeniu budynku czy zagrożonej strefy, opiekun danej grupy osób (**lekarz dyżurny oddziału**), zobowiązany jest do sprawdzenia, czy wszyscy opuścili poszczególne pomieszczenia. W razie podejrzenia, że ktoś został w zagrożonej strefie, należy natychmiast zgłosić ten fakt jednostkom ratowniczym przybyłym na miejsce akcji i przeprowadzić ponowne sprawdzanie pomieszczeń budynku.
 - 10) W przypadku przybycia Jednostek Państwowej Straży Pożarnej w trakcie akcji ewakuacyjnej, kierujący przebiegiem akcji zobowiązany jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu akcji, a następnie podporządkowania się poleceniom dowódcy przybyłej jednostki taktycznej straży pożarnej.

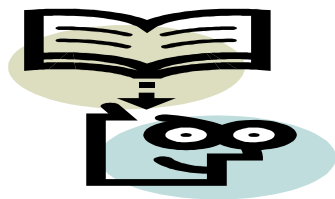
- 11) Pacjenci z ewakuowanych oddziałów powinni być w pierwszej kolejności umieszczani na tych oddziałach szpitala, które mogą prawidłowo funkcjonować i kontynuować ich leczenie. Jeżeli możliwości takie zostaną wyczerpane, to w porozumieniu z Dyrektorami sąsiednich szpitali i władzami samorządu terytorialnego, podstawionymi środkami transportu, należy pacjentów przewozić do tych szpitali.

Zgodnie z § 17 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719) „Właściciel lub zarządca obiektu zawierającego strefę pożarową przeznaczoną dla ponad 50 osób, będących jej stałymi użytkownikami, nie zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV, powinien co najmniej raz na 2 lata przeprowadzać praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji z całego obiektu”. W przypadku obiektów, w których cyklicznie zmienia się jednocześnie grupa powyżej 50 użytkowników, w szczególności: szkół, przedszkoli, internatów, domów studenckich, praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji należy dokonać - co najmniej raz na rok, jednak w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia rozpoczęcia korzystania z obiektu przez nowych użytkowników”.

W przypadku obiektu zawierającego strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL II, zakres i obszar budynku objęty praktycznym sprawdzeniem organizacji i warunków ewakuacji musi być uzgodniony z właściwym miejscowo komendantem powiatowym Państwowej Straży Pożarnej. Właściciel lub zarządca obiektu powiadamia właściwego miejscowo komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej o terminie przeprowadzenia działań, nie później niż na tydzień przed ich przeprowadzeniem.

W związku z powyższym w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej, Poddębickie Centrum Zdrowia, ul. Mickiewicza 16, 99 – 200 Poddębice, praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji należy przeprowadzać co najmniej raz na 2 lata.

VIII. SZKOLENIE PRZECIWPÓŻAROWE PRACOWNIKÓW.

Zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 października 2005 roku w sprawie wymagań kwalifikacyjnych oraz szkoleń dla strażaków jednostek ochrony przeciwpożarowej i osób wykonujących czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 215, poz. 1823), osoby wykonujące czynności wyłącznie w zakresie wynikającym z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 z późn. zm.), w tym zaznajomienie pracowników z przepisami przeciwpożarowymi, powinny posiadać kwalifikacje zawodowe obejmujące co najmniej wyszkolenie pożarnicze aspiranckie lub wykształcenie średnie i ukończony kurs dla prowadzących sprawy ochrony przeciwpożarowej, prowadzony przez szkoły i ośrodki szkolenia Państwowej Straży Pożarnej. Uczestnictwo w szkoleniu w zakresie bezpieczeństwa pożarowego jest obowiązkiem każdego pracownika zatrudnionego w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej, Poddębickie Centrum Zdrowia, ul. Mickiewicza 16. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa pożarowego może być przeprowadzane na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. Nr 180, poz. 1860 z późn. zm.).

Pracodawca zapewnia pracownikowi odbycie odpowiedniego do rodzaju wykonywanej pracy szkolenia, w tym przekazanie mu informacji i instrukcji dotyczących zajmowanego stanowiska pracy lub wykonywanej pracy.

W razie wykonywania pracy na terenie zakładu pracy pracodawcy przez pracownika innego pracodawcy - pracodawca zapewnia poinformowanie tego pracownika o zagrożeniach dla bezpieczeństwa i zdrowia podczas pracy na tym terenie. Uzyskanie tych informacji pracownik potwierdza podpisem.

Szkolenie zapewnia uczestnikom:

- 1) zaznajomienie się z czynnikami środowiska pracy mogącymi powodować zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników podczas pracy oraz z odpowiednimi środkami i działaniami zapobiegawczymi;
- 2) poznanie przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie niezbędnym do wykonywania pracy w zakładzie pracy i na określonym stanowisku pracy, a także związanych z pracą obowiązków i odpowiedzialności w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 3) nabycie umiejętności wykonywania pracy w sposób bezpieczny dla siebie i innych osób,
- 4) postępowania w sytuacjach awaryjnych oraz udzielenia pomocy osobie, która uległa wypadkowi.

Szkolenie może być organizowane i prowadzone przez pracodawców lub, na ich zlecenie, przez jednostki organizacyjne uprawnione do prowadzenia działalności szkoleniowej w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy na podstawie przepisów o systemie oświaty. Szkolenie osób będących pracodawcami, pracowników służby bhp oraz instruktorów i wykładowców tematyki bezpieczeństwa i higieny pracy prowadzą jednostki organizacyjne. Pracodawca organizujący i prowadzący szkolenie oraz jednostka organizacyjna, zwani dalej „*organizatorami szkolenia*”, zapewniają:

- 1) programy poszczególnych rodzajów szkolenia opracowane dla określonych grup stanowisk,
- 2) programy szkolenia instruktorów w zakresie metod prowadzenia instruktażu - w przypadku prowadzenia takiego szkolenia,
- 3) wykładowców i instruktorów posiadających zasób wiedzy, doświadczenie zawodowe i przygotowanie dydaktyczne zapewniające właściwą realizację programów szkolenia,
- 4) odpowiednie warunki lokalowe do prowadzenia działalności szkoleniowej,
- 5) wyposażenie dydaktyczne niezbędne do właściwej realizacji programów szkolenia,
- 6) właściwy przebieg szkolenia oraz prowadzenie dokumentacji w postaci programów szkolenia, dzienników zajęć, protokołów przebiegu egzaminów i rejestru wydanych zaświadczeń.

Szkolenie jest prowadzone jako szkolenie wstępne i szkolenie okresowe. Programy szkolenia, na podstawie których były prowadzone aktualne szkolenia pracowników, powinny być przechowywane przez pracodawców.

Szkolenie wstępne jest przeprowadzane w formie instruktażu według programów opracowanych dla poszczególnych grup stanowisk i obejmuje:

- 1) szkolenie wstępne ogólne, zwane dalej „*instruktażem ogólnym*”;
- 2) szkolenie wstępne na stanowisku pracy, zwane dalej „*instruktażem stanowiskowym*”.

Instruktaż ogólny powinien zapewnić uczestnikom szkolenia zapoznanie się z podstawowymi przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy zawartymi w Kodeksie pracy, w układach zbiorowych pracy lub w regulaminach pracy, z przepisami oraz zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązującymi w danym zakładzie pracy, a także z zasadami udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku. Instruktaż ogólny odbywają, przed dopuszczeniem do wykonywania pracy, nowo zatrudnieni pracownicy.

Pracownik wykonujący pracę na kilku stanowiskach pracy powinien odbyć instruktaż stanowiskowy na każdym z tych stanowisk. Czas trwania instruktażu stanowiskowego powinien być uzależniony od przygotowania zawodowego pracownika, dotychczasowego stażu pracy oraz rodzaju pracy i zagrożeń występujących na stanowisku pracy, na którym pracownik ma być zatrudniony. Instruktaż stanowiskowy przeprowadza wyznaczona przez pracodawcę osoba kierująca pracownikami lub pracodawca, jeżeli osoby te posiadają odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie zawodowe oraz są przeszkolone w zakresie metod prowadzenia instruktażu stanowiskowego. Instruktaż stanowiskowy kończy się sprawdzianem wiedzy i umiejętności z zakresu wykonywania pracy zgodnie z przepisami oraz zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy, stanowiącym podstawę dopuszczenia pracownika do wykonywania pracy na określonym stanowisku.

Odbycie instruktażu ogólnego oraz instruktażu stanowiskowego pracownik potwierdza na piśmie w karcie szkolenia wstępnego, która jest przechowywana w aktach osobowych pracownika.

Szkolenie okresowe ma na celu aktualizację i ugruntowanie wiedzy i umiejętności w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zaznajomienie uczestników szkolenia z nowymi rozwiązaniami techniczno - organizacyjnymi w tym zakresie.

Szkolenie okresowe pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych przeprowadza się w formie instruktażu, nie rzadziej niż raz na 3 lata, a na stanowiskach robotniczych, na których występują szczególnie duże zagrożenia dla bezpieczeństwa lub zdrowia pracowników, nie rzadziej niż raz w roku. Szkolenie okresowe kończy się egzaminem sprawdzającym przyswojenie przez uczestnika szkolenia wiedzy objętej programem szkolenia oraz umiejętności wykonywania lub organizowania pracy zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy. Egzamin przeprowadza organizator szkolenia. Organizator szkolenia potwierdza odbycie szkolenia okresowego, wydając zaświadczenie, którego wzór określają odrębne przepisy. Odpis zaświadczenia jest przechowywany w aktach osobowych pracownika.

W wyniku przeprowadzonego szkolenia pracownik powinien poznać co najmniej:

- przyczyny powstania pożaru i drogi jego rozprzestrzeniania,
- ogólne zasady postępowania na wypadek pożaru i sposoby jego ograniczenia oraz zwalczania, ze szczególnym uwzględnieniem własnego zakresu obowiązków,
- zasady działania i użycia podręcznego sprzętu gaśniczego rozmieszczonego w budynku, drogi i zasady ewakuacji ludzi i mienia.

W trakcie powyższych szkoleń pracownicy powinni być zapoznani również z ustaleniami Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego. Stosowne oświadczenie stanowi załącznik nr 1 do instrukcji.

IX. ZAPOBIEGANIE MOŻLIWOŚCIOM POWSTANIA POŻARU. CZYNNOŚCI ZABRONIONE I OBOWIĄZKI W ZAKRESIE OCHRONY PPOŻ.

Do podstawowych obowiązków wszystkich pracowników należy zapobieganie możliwości powstania pożaru. W tym celu konieczne jest przestrzeganie przepisów przeciwpożarowych i przepisów budowlanych, a w szczególności wymagań określonych w **rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. nr 109, poz. 719).**

W czasie eksploatacji obiektu należy przestrzegać przepisów profilaktycznych o zachowaniu bezpieczeństwa pożarowego, ograniczając w ten sposób możliwości powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów, a także gwarantując środki ratownicze na wypadek zaistnienia pożaru. Przepisy przeciwpożarowe dotyczące użytkowania budynków formułują warunki bezpieczeństwa w następujących sferach działalności:

- *warunki ogólne,*
- *zapewnienie warunków ewakuacji osób i mienia,*
- *utrzymanie prawidłowego stanu technicznego instalacji i urządzeń,*
- *właściwego składowania i przechowywania materiałów palnych,*
- *wyposażenie obiektu w podręczny sprzęt gaśniczy,*
- *prorowadzenie prac pożarowo niebezpiecznych zgodnie z wytycznymi niniejszej instrukcji.*

W szczególności :

A. W obiekcie oraz na terenie przyległym do niego jest zabronione wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji:

- 1) używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów występujących:

➤ ***w strefie zagrożenia wybuchem, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do tego celu, spełniających wymagania określone w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz. U. Nr 263, poz. 2203),***

- **w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo,**
- 2) użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikających z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia,
- 3) garażowanie pojazdów silnikowych w obiektach i pomieszczeniach nie przeznaczonych do tego celu, jeżeli nie opróżniono zbiornika paliwa pojazdu i nie odłączono na stałe zasilania akumulatorowego pojazdu,
- 4) rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze,
- 5) rozpalanie ognia, wysypywanie gorącego popiołu i żużla lub wypalanie wierzchniej warstwy gleby i traw, w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów,
- 6) składowanie poza budynkami, w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki, materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu,
- 7) użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta,
- 8) przechowywanie materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:
 - **urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 373,15 K (100 °C),**
 - **linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V;**
- 9) stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki,

- 10) instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem,
- 11) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości określonych w przepisach techniczno-budowlanych,
- 12) składowanie materiałów palnych w pomieszczeniach technicznych, na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach,
- 13) przechowywanie pełnych, niepełnych i opróżnionych butli przeznaczonych do gazów palnych na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz w piwnicach,
- 14) zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie w przypadku pożaru lub innego zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji,
- 15) blokowanie drzwi i bram przeciwpożarowych w sposób uniemożliwiający ich samoczynne zamknięcie w przypadku powstania pożaru,
- 16) lokalizowanie elementów wystroju wnętrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno – budowlanych,
- 17) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:
 - **gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,**
 - **przeciwwybuchowych urządzeń odciążających,**
 - **źródeł wody do celów przeciwpożarowych,**
 - **urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu,**
 - **wyjść ewakuacyjnych albo okien dla ekip ratowniczych.**
 - **wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz kurków głównych instalacji gazowej,**
 - **krat zewnętrznych i okiennic, które zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi powinny otwierać się od wewnątrz mieszkania lub pomieszczenia.**

B. Właściciele, zarządcy lub użytkownicy budynku:

- 1) utrzymują urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej,
- 2) wyposażają obiekty, zgodnie z wymaganiami przepisów techniczno-budowlanych, w przeciwpożarowe wyłączniki prądu,
- 3) umieszczają w widocznych miejscach instrukcje postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych,
- 4) oznakowują znakami zgodnymi z Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa:
 - *drogi ewakuacyjne oraz pomieszczenia, w których w myśl przepisów techniczno - budowlanych wymagane są co najmniej 2 wyjścia ewakuacyjne, w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji,*
 - *miejsca usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,*
 - *miejsca usytuowania elementów sterujących urządzeniami przeciwpożarowymi,*
 - *miejsca usytuowania nasady umożliwiającej zasilanie instalacji wodociągowej przeciwpożarowej, kurków głównych instalacji gazowej oraz materiałów niebezpiecznych pożarowo,*
 - *pomieszczenia i tereny z materiałami niebezpiecznymi pożarowo,*
 - *drabiny ewakuacyjne, rękawy ratownicze, pojemniki z maskami ucieczkowymi, miejsca zbiórki do ewakuacji, miejsca lokalizacji kluczy do wyjść ewakuacyjnych,*
 - *dźwigi dla straży pożarnej,*
 - *przeciwpożarowe zbiorniki wodne, zbiorniki technologiczne stanowiące uzupełniające źródło wody do celów przeciwpożarowych, punkty poboru wody, stanowiska czerpania wody,*
 - *drzwi przeciwpożarowe,*
 - *drogi pożarowe,*
 - *miejsca zaklasyfikowane jako strefy zagrożenia wybuchem.*

C. Składowanie materiałów palnych pod ścianami obiektów związanych z jego funkcją, z wyjątkiem materiałów niebezpiecznych pożarowo, jest dopuszczalne pod warunkiem:

- 1) nie przekroczenia maksymalnej powierzchni strefy pożarowej, określonej dla tego obiektu,

- 2) zachowania dostępu do obiektu na wypadek działań ratowniczych,
- 3) nienaruszenia minimalnej odległości od obiektów sąsiednich, wymaganej z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe,
- 4) zachowania minimalnej odległości 5 m od drogi pożarowej.

D. Pomieszczenia magazynowe – zalecenia.

Między polami składowymi powinny być wyznaczone trakty komunikacyjne. Główny trakt komunikacyjny o szerokości od 2 do 2,5 m. powinien przebiegać wzdłuż poprzecznej i podłużnej osi magazynu. Przejścia poprzeczne między regałami powinny mieć szerokość 1,1 m. Odległość składowanych materiałów od grzejników centralnego ogrzewania i urządzeń elektrycznych powinna wynosić co najmniej 0,5 m. Wzdłuż ścian magazynu należy przewidzieć przejścia przeciwpożarowe o szerokości od 0,5 do 0,6 m. Materiałów, artykułów i wyrobów palnych nie wolno układać przy lub pod tablicami rozdzielczymi energii elektrycznej.

Zabezpieczenie przeciwpożarowe eliminujące zagrożenie pożarowe w magazynach:

- 1) w magazynie nie mogą być składowane inne materiały palne lub wybuchowe (szczególnie ciecze, gazy itp.),
- 2) odległość składowanego wyrobu od instalacji elektrycznych i przewodów ogrzewczych musi wynosić co najmniej 1 m,
- 3) odpady papierowe i inne powinny być składowane poza magazynem,
- 4) w razie pożaru w magazynie wyłączyć zasilanie elektroenergetyczne,
- 5) wyposażyć magazyn w gaśnice, zgodnie z występującą wartością gęstości obciążenia ogniowego,
- 6) w magazynie zabrania się używania ognia otwartego oraz palenia papierosów, o czym powinny informować umieszczone tablice ostrzegawcze,
- 7) zabrania się korzystania z uszkodzonych instalacji i urządzeń elektrycznych oraz urządzeń grzewczych,
- 8) zabrania się zastawiania wyjść, drzwi, dojść do tablic rozdzielczych, wyłączników i przełączników elektrycznych,
- 9) zabrania się stosowania na osłony punktów świetlnych materiałów łatwopalnych,
- 10) zabrania się dokonywania przeróbek instalacji elektrycznych przez osoby nie mające odpowiednich kwalifikacji,
- 11) wykonywanie prac niebezpiecznych pożarowo musi być przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi zasadami bezpieczeństwa,
- 12) pomieszczenie magazynu musi posiadać skuteczną wentylację,

- 13) w magazynie powierzchnia zajmowana nie powinna przekraczać 60% powierzchni magazynu, zaś pozostałe 40% powinno przypadać na przejścia i odstępy,
- 14) główne przejścia przez magazyn powinny posiadać szerokość minimum 2 m. , a odległość składowanego wyrobu gotowego od stropu lub urządzeń oświetleniowych nie powinna być mniejsza niż 0,6 m.

X. ZADANIA I ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRACOWNIKÓW W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ.

Zgodnie z Ustawą z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej właściciel, użytkownik lub zarządca obiektu jest obowiązany przestrzegać w czasie eksploatacji obiektu wymagań przeciwpożarowych. Aby warunek ten był realizowany, niezbędnym jest określenie dla wszystkich osób, związanych z budynkiem obowiązkami pracowniczymi - zakresu odpowiedzialności za zachowanie bezpieczeństwa pożarowego obiektu.

Uznając odpowiedzialność ustawową właściciela obiektu określa się jednocześnie zakres zadań i odpowiedzialności za zachowanie bezpieczeństwa pożarowego dla wszystkich pracowników.

Do obowiązków **Właściciela** w zakresie ochrony przeciwpożarowej należy w szczególności:

- 1) podejmowanie wszelkich przedsięwzięć mających na celu utrzymanie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pożarowego w obiektach i całym użytkowanym terenie,
- 2) zabezpieczenie całego terenu przed zagrożeniem pożarowym lub innym miejscowym zagrożeniem (inne miejscowe zagrożenie to jest inne niż pożar i klęska żywiołowa zdarzenie wynikające z rozwoju cywilizacyjnego i naturalnych praw przyrody, np. katastrofy techniczne, chemiczne itp., a stanowiące zagrożenie dla życia, zdrowia lub mienia), a w tym:
 - przestrzeganie przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
 - wyposażenie budynku, obiektu budowlanego lub terenu w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
 - zapewnienie konserwacji oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie,
 - zapewnienie osobom przebywającym w budynku lub na terenie bezpieczeństwa i możliwość ewakuacji,
 - przygotowanie budynku, obiektu budowlanego lub terenu do prowadzenia akcji ratowniczej,
 - zaznajomienie pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,

- ustalenie sposobów postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
- 3) użytkowanie sprzętu, urządzeń pożarniczych i ratowniczych, środków gaśniczych i innych wyrobów służących do ochrony przeciwpożarowej tylko takich, które posiadają odpowiednie aprobaty techniczne (certyfikaty),
- 4) powołanie spośród pracowników osoby zajmującej się sprawami ochrony przeciwpożarowej,
- 5) utrzymywanie sprawności systemu alarmowania i powiadamiania na wypadek pożaru lub innego miejscowego zagrożenia,
- 6) określenie obowiązków i odpowiedzialności kierowników poszczególnych pionów, komórek i służb za stan zabezpieczenia p.poż. w ramach ich działalności merytorycznej,

Należy zaznaczyć, że zakres obowiązków służbowych poszczególnych pracowników, poza określeniem charakteru pracy zawiera także obowiązek dbałości o bezpieczeństwo (w tym również przeciwpożarowe) obiektu na zajmowanym stanowisku pracy.

A. Wszyscy pracownicy bez względu na zajmowane stanowisko ponoszą odpowiedzialność za wykonanie następujących zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej:

- 1) Znajomość zagrożenia pożarowego na zajmowanym stanowisku pracy oraz przeciwdziałania możliwości powstania i rozprzestrzeniania się pożaru,
- 2) Znajomość zasad postępowania w przypadku powstania pożaru, orientacja w rozmieszczeniu sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych, a także umiejętność obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego,
- 3) Znajomość warunków przeprowadzania bezpiecznej ewakuacji osób i mienia, udział w akcji gaśniczo - ratowniczej przez podporządkowanie się poleceniom kierującego akcją,
- 4) Udział w szkoleniach i ćwiczeniach przeciwpożarowych,
- 5) Niezwłoczne zgłaszanie usterek mogących spowodować pożar osobom kompetentnym do ich usuwania, przestrzeganie obowiązujących przepisów i instrukcji bezpieczeństwa pożarowego w obszarze zajmowanego stanowiska.

Odpowiedzialność za sprawy ochrony przeciwpożarowej ponosi właściciel obiektu, który zgodnie z zapisami Ustawy o ochronie p.poż. oraz rozporządzeniem MSWiA w sprawie ochrony p.poż. budynków, innych obiektów budowlanych i terenów - odpowiada za bezpieczeństwo pożarowe obiektu i osób w nim przebywających. Wykonując swoje obowiązki poprzez podległych pracowników właściciel ma prawo scedować część odpowiedzialności i związane z tym obowiązki służbowe na pracownika niższego szczebla i stosowne służby. Zakres kompetencji w tym przypadku powinien być jednoznacznie sprecyzowany w zakresie obowiązków służbowych pracownika i zgodny z aktualnymi rozwiązaniami organizacyjnymi i personalnymi.

B. Pracownik ds. p.poż. (jeżeli występuje) w szczególności odpowiada za:

- 1) Nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie przeciwpożarowej przez wszystkich pracowników,
- 2) Wydawanie poleceń mających na celu usunięcie technicznych usterek zagrażających bezpieczeństwu pożarowemu obiektu,
- 3) Planowanie oraz organizacja remontów, adaptacji i bieżącej konserwacji urządzeń i instalacji w budynku z uwzględnieniem zasad i potrzeb ochrony przeciwpożarowej,
- 4) Kierowanie akcją gaśniczo - ratowniczą lub ewakuacyjną po powstaniu w budynku pożaru lub innego zagrożenia do czasu przybycia jednostek ratowniczych,
- 5) Współpracę pracowników z jednostkami ratowniczymi przybyłymi z zewnątrz w zakresie gaszenia pożarów, usuwania zagrożeń oraz prowadzenia ewakuacji osób i mienia,
- 6) Wyposażenie budynku w sprzęt ratowniczy i pożarniczy oraz środki gaśnicze,
- 7) Przygotowanie pomieszczeń w budynku do prowadzenia działań gaśniczo - ratowniczych,
- 8) Uwzględnienie w programach szkoleń zawodowych tematyki ochrony przeciwpożarowej.

XI. WYKAZ TELEFONÓW ALARMOWYCH.

Pogotowie Ratunkowe
999

Policja
997

Straż pożarna
998 lub 112

Pogotowie Energetyczne
991

Pogotowie Gazowe
992

Pogotowie Wodociągowe
994

„Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej”
Poddębickie Centrum Zdrowia
ul. Mickiewicza 16
99 – 200 Poddębice

.....
(imię i nazwisko)

.....
(stanowisko)

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że zostałem(am) zapoznany(na) z przepisami z zakresu ochrony przeciwpożarowej, obowiązującymi na terenie „Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej” Poddębickie Centrum Zdrowia, ul. Mickiewicza 16, a w szczególności znane mi są zasady i sposoby związane z:

1. zagrożeniem pożarowym występującym na terenie budynku,
2. eliminacją zagrożenia pożarowego,
3. przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej i odpowiedzialności z tytułu ich nie przestrzegania,
4. zasadami postępowania w przypadku pożaru,
5. zasadami obsługi sprzętu i urządzeń gaśniczych,
6. warunkami prowadzenia ewakuacji osób i mienia.

Ponadto ustalenia Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego przyjmuję do wiadomości i przestrzegania.

.....
podpis składającego
oświadczenie

.....
podpis prowadzącego szkolenie wstępne

.....
podpis prowadzącego szkolenie instruktażowe

Przyjęto do akt personalnych dnia

PIERWSZA POMOC W NIESZCZĘŚLIWYCH WYPADKACH

Postępowanie przy oparzeniach

Do oparzenia dochodzi podczas kontaktu skóry z gorącymi przedmiotami, płynami lub powietrzem. Oparzenie może być także konsekwencją porażenia prądem lub piorunem. Wskazane przypadki dotyczą oparzeń zewnętrznych. Obok nich można wymienić różne rodzaje oparzeń wewnętrznych, ale te, poza poparzeniami dróg oddechowych, nie mają większego związku z pożarami.

Wśród typowych objawień dla oparzeń należy wymienić:

1. zaczerwienienie skóry, a nawet obrzęk, pęcherze i zwęglenie tkanek skóry,
2. ból,
3. wstrząs,
4. możliwość utraty przytomności.

Chcąc udzielić pierwszej pomocy można:

1. delikatnie zdjąć odzież i ozdoby (biżuterię) z poparzonych części ciała, niewielkie oparzenia schładzać przez 15-30 minut (przy rozległych oparzeniach schładzanie wodą może wywołać wstrząs),
2. po ochłodzeniu poczekać, aż wyschnie skóra, a następnie osłonić ją opatrunkiem, w miarę możliwości unieść, a nawet unieruchomić uszkodzoną część ciała. W przypadku większego uszkodzenia skóry wezwać karetkę pogotowia lub zawieźć oparzonego do szpitala.

Przy oparzeniach nie wolno:

1. smarować oparzonej skóry kremem, maścią lub tłuszczem,
2. podawać bez zalecenia lekarza doustnych środków leczniczych, przekłuwać pęcherzy.

Postępowanie przy skaleczeniach

Na skaleczenia człowiek narażony jest przede wszystkim podczas wykonywania różnych czynności mechanicznych, np. przy pokonywaniu przeszkód na drodze ewakuacyjnej. Skaleczenie powstaje w wyniku przerwania ciągłości skóry. Podczas przerwania skóry dochodzi do utraty niewielkiej ilości krwi. U osób zdrowych w miejscu zranienia tworzy się po chwili skrzep. Aby uchronić osobę skaleczoną przed zakażeniem, np. przed tężcem, ranę należy zdezynfekować. W niektórych przypadkach, przy silniejszym krwawieniu

skaleczenie może wymagać uciśnięcia. Jeśli zranieniu towarzyszy zanieczyszczenie rany, decyzję dotyczącą postępowania pozostawiamy lekarzowi.

Główne objawy skaleczenia:

1. niewielkie krwawienie,
2. zaczerwienienie, a nawet obrzęk,
3. ból w okolicy miejsca zranienia,
4. niekiedy gorączka.

Właściwe postępowanie przy skaleczeniu polega na:

1. umyciu i zdezynfekowaniu skaleczonego miejsca,
2. założeniu na ranę plastra z opatrunkiem,
3. ewentualnym uciśnięciu i zabandażowaniu rany.

Uwaga! Do opatrunków nie należy używać ligniny i waty.

Postępowanie przy zatruciach

W środowisku pożaru mogą wystąpić pary substancji toksycznych, które przedostaną się do organizmu znajdującej się tam osoby. Warto więc poznać podstawowe objawy zatruc i główne zasady postępowania. **Do podstawowych objawów należą:**

1. bóle głowy i brzucha,
2. wymioty i biegunka,
3. zaburzenia oddychania,
4. zaburzenia świadomości,
5. utrata przytomności.

Chcąc udzielić pomocy osobie zatrutej przede wszystkim trzeba:

1. wezwać pogotowie ratunkowe,
2. wynieść poszkodowanego ze strefy oddziaływania substancji toksycznej,
3. jeśli substancja toksyczna osadziła się na odzieży, usunąć ją poprzez splukiwanie wodą,
4. w przypadku zaniku oddechu przystąpić do sztucznego oddychania, przy zaniku tętna rozpocząć resuscytację,
5. jeśli wyczuwalny jest oddech i tętno, najlepiej położyć ratowanego w bezpiecznej pozycji bocznej.

Próbując nieść pomoc przy zatruciach pamiętajmy, by nie zostawić ratowanego samego i nie lekceważyć zatruc. Nie wolno też wywoływać wymiotów, jeśli ratowany jest nieprzytomny lub połknął co najmniej 15 minut wcześniej substancje żrące. Wymiotów nie wywołujemy także po wypiciu benzyny, nafty lub terpentyny.

Postępowanie przy porażeniu prądem elektrycznym

Do porażenia prądem elektrycznym może dojść przede wszystkim podczas operowania wodą lub pianą na urządzenie elektryczne będące pod napięciem. Przechodzący przez ciało prąd elektryczny powoduje uszkodzenia, zarówno zewnętrzne jak i wewnętrzne. Następstwem porażenia mogą być oparzenia skóry oraz uszkodzenia narządów wewnętrznych powodujące zaburzenia ich funkcji. Zaburzenia gwałtowne i najbardziej niebezpieczne, to zatrzymanie funkcji oddychania i pracy serca.

Podstawowymi objawami porażenia prądem są:

1. poparzenia skóry,
2. zaburzenia w oddychaniu,
3. ból,
4. nierównomierne tętno,
5. utrata przytomności.

Udzielając pierwszej pomocy powinniśmy:

1. odłączyć poszkodowanego od źródła prądu,
2. wezwać pogotowie ratunkowe,
3. sprawdzić oddech, tętno i ewentualnie rozpocząć sztuczne oddychanie i resuscytację,
4. jeśli ratowany jest nieprzytomny, ale oddycha i ma wyczuwalne tętno, położyć go w bezpiecznej pozycji bocznej,
5. opatrzyć miejsca poparzone.

Pamiętajmy, by nie dotykać osoby porażonej prądem przed odcięciem dopływu energii elektrycznej. Nie pozostawiamy też poszkodowanego bez opieki.

Należy zwrócić uwagę, że dział ten zawiera podstawowe zasady udzielania pierwszej pomocy w nieszczęśliwych wypadkach. Osoby które uległy wypadkowi na terenie SP ZOZ w Poddębicach, ul. Mickiewicza 16, mogą liczyć na udzielenie specjalistycznej pomocy w bardzo krótkim czasie.

PN-92/ N-01256-02 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.

1		Kierunek drogi ewakuacyjnej	Znak wskazuje kierunek do wyjścia, które może być wykorzystane w przypadku zagrożenia. Strzałki krótkie – do stosowania z innymi znakami. Strzałka długa – do samodzielnego stosowania.
2		Wyjście ewakuacyjne	Znak stosowany do oznakowania wyjść używanych w przypadku zagrożenia.
3		Drzwi ewakuacyjne	Znak stosowany nad drzwiami skrzydłowymi, które są wyjściami ewakuacyjnymi (drzwi lewe lub prawe).
4		Przesunąć w celu otwarcia	Znak stosowany łącznie ze znakiem nr 3 na przesuwnych drzwiach wyjścia ewakuacyjnego, jeśli są one dozwolone.
5		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej	Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej do wyjścia; może kierować w lewo lub w prawo.
6		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w dół	Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej schodami w dół na lewo lub prawo.
7		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w górę	Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej schodami w górę na lewo lub prawo.
8		Pchać, aby otworzyć	Znak jest umieszczany na drzwiach dla wskazania kierunku otwierania.
9		Ciągnąć, aby otworzyć	Znak jest umieszczany na drzwiach dla wskazania kierunku otwierania.
10		Stłuc, aby uzyskać dostęp	Znak ten może być stosowany: a) w miejscu, gdzie jest niezbędne stłuczenie szyby dla uzyskania dostępu do klucza lub systemu otwarcia, b) gdy jest niezbędne rozbicie przegrody dla uzyskania wyjścia.

PN-92/N-01256-01 Znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa.

Nr	Znak bezp.	Znaczenie (nazwa) znaku bezpieczeństwa	Zastosowanie
1		Uruchamianie ręczne	Stosowany do wskazania przycisku pożarowego lub ręcznego sterowania urządzeń gaśniczych .
2		Alarmowy sygnalizator akustyczny	Może być stosowany samodzielnie lub łącznie ze znakiem nr 1,
3		Telefon do użycia w stanie zagrożenia	Znak wskazujący usytuowanie dostępnego telefonu przeznaczonego dla ostrzeżenia w przypadku zagrożenia pożarowego.
10		Zestaw sprzętu pożarniczego	Znak ten jest stosowany dla podawania zestawu indywidualnych znaków określających sprzęt pożarniczy.
11		Gaśnica	Znak ten jest stosowany do oznaczenia gaśnic.
12		Hydrant wewnętrzny	Znak ten jest stosowany na drzwiach szafki hydrantowej.
13		Drabina pożarowa	Znak ten jest stosowany do oznaczenia drabiny trwale związanej z obiektem .
14		Niebezpieczeństwo pożaru – Materiały łatwo zapalne	Do wskazania obecności materiałów łatwo zapalnych.
15		Niebezpieczeństwo pożaru – Materiały utleniające	
16		Niebezpieczeństwo wybuchu – Materiały wybuchowe	Stosowany do wskazania możliwości występowania atmosfery wybuchowej, gazów palnych lub materiałów wybuchowych.
17		Zakaz gaszenia wodą	Do stosowania we wszystkich przypadkach, kiedy użycie wody do gaszenia pożaru jest zabronione.
18		Palenie tytoniu zabronione	Do stosowania w miejscach, gdzie palenie tytoniu może być przyczyną zagrożenia pożarowego.
19		Zakaz używania otwartego ognia – Palenie tytoniu zabronione	Do stosowania w miejscach, gdzie palenie tytoniu lub otwarty ogień mogą być przyczyną zagrożenia pożarem lub wybuchem.
21		Kierunek do miejsca rozmieszczenia sprzętu pożarniczego lub urządzenia ostrzegającego	Do stosowania tylko łącznie ze znakami nr 1 do 3 i nr 10 do 13, dla wskazania kierunku do miejsca rozmieszczenia sprzętu pożarniczego lub urządzenia ostrzegającego.
22		Nie zastawiać	Znak do stosowania w przypadkach, gdy ewentualna przeszkoda stanowiłaby szczególne niebezpieczeństwo (na drodze ewakuacyjnej/,

PROTOKÓŁ NR

zabezpieczenia przeciwpożarowego prac pożarowo-niebezpiecznych.

1. Nazwa i określenie pomieszczenia - stanowiska, w którym przewiduje się wykonywanie prac:
.....
2. Charakterystyka - technologia przewidywanych do realizacji prac:
.....
3. Charakterystyka zagrożenia pożarowego, zagrożenia wybuchem oraz właściwości pożarowe materiałów palnych występujących w pomieszczeniach lub rejonie przewidywanych prac:
.....
4. Rodzaje elementów budowlanych (zapalność) występujących w danym pomieszczeniu lub rejonie przewidzianych prac:
.....
5. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego pomieszczenia, stanowiska, urządzenia na okres wykonywania prac:
.....
6. Ilość i rodzaj podręcznego sprzętu gaśniczego do zabezpieczenia toku prac:
.....
7. Środki i sposób alarmowania straży pożarnej oraz współpracowników w razie zaistnienia pożaru:
.....
8. Osoba(y) odpowiedzialna(e) za całokształt przygotowania zabezpieczenia przeciwpożarowego toku prac:
.....
9. Osoba(y) odpowiedzialna(e) za nadzór nad stanem bezpieczeństwa pożarowego w toku wykonywania prac:
.....
10. Osoby zobowiązane do przeprowadzenia kontroli rejonu prac po ich zakończeniu (określenie ilości i częstotliwości kontroli)
.....

Podpisy członków Komisji:
imię, nazwisko i rodzaj zajmowanego stanowiska)

.....

Poddębice, dnia

ZEZWOLENIE NR
na prowadzenie prac pożarowo-niebezpiecznych

1. Miejsce pracy
.....
(pomieszczenie, stanowisko, instalacja)
2. Rodzaj pracy
.....
3. Czas pracy: dnia:.....od godz.:.....do godz.:.....
4. Zagrożenie pożarowe-wybuchowe w miejscu pracy
.....
5. Sposób zabezpieczenia przed możliwością zainicjowania pożaru wybuchu
.....
6. Środki zabezpieczenia:
 - a) przeciwpożarowe
.....
 - b) bhp
.....
 - c) inne
.....
7. Sposób wykonania pracy:
.....
8. Odpowiedzialność za:
 - a) przygotowanie miejsca pracy, środków zabezpieczających i zabezpieczenia toku prac pożarowo niebezpiecznych:

Nazwisko: Wykonano:
Podpis:
 - b) wyłączenie spod napięcia:
Nazwisko: Wykonano:
Podpis:
 - c) wykonanie analizy stężenia par cieczy, gazów, pyłów:
W miejscu pracy nie występują niebezpieczne stężenia

Nazwisko: Wykonano:
Podpis:
 - d) stosowanie środków zabezpieczających organizację pracy i instruktaż:
Nazwisko: Przyjąłem do wykonania:
Podpis:

UWAGA: niepotrzebne skreślić

9. Zezwalam na rozpoczęcie prac:

.....
(zezwolenie może nastąpić po złożeniu podpisów przez osoby wymienione w pkt. 8)

.....
(podpis wypisującego) (podpis Przewodniczącego Komisji)

10. Pracę zakończono dnia: godz.:

Wykonał:

11. Stanowisko pracy i jego otoczenie sprawdzono i nie stwierdzono zaniedbań i okoliczności mogących zainicjować pożar.

Stwierdzam odebranie robót:

.....

(podpis)

Skontrolował:

.....

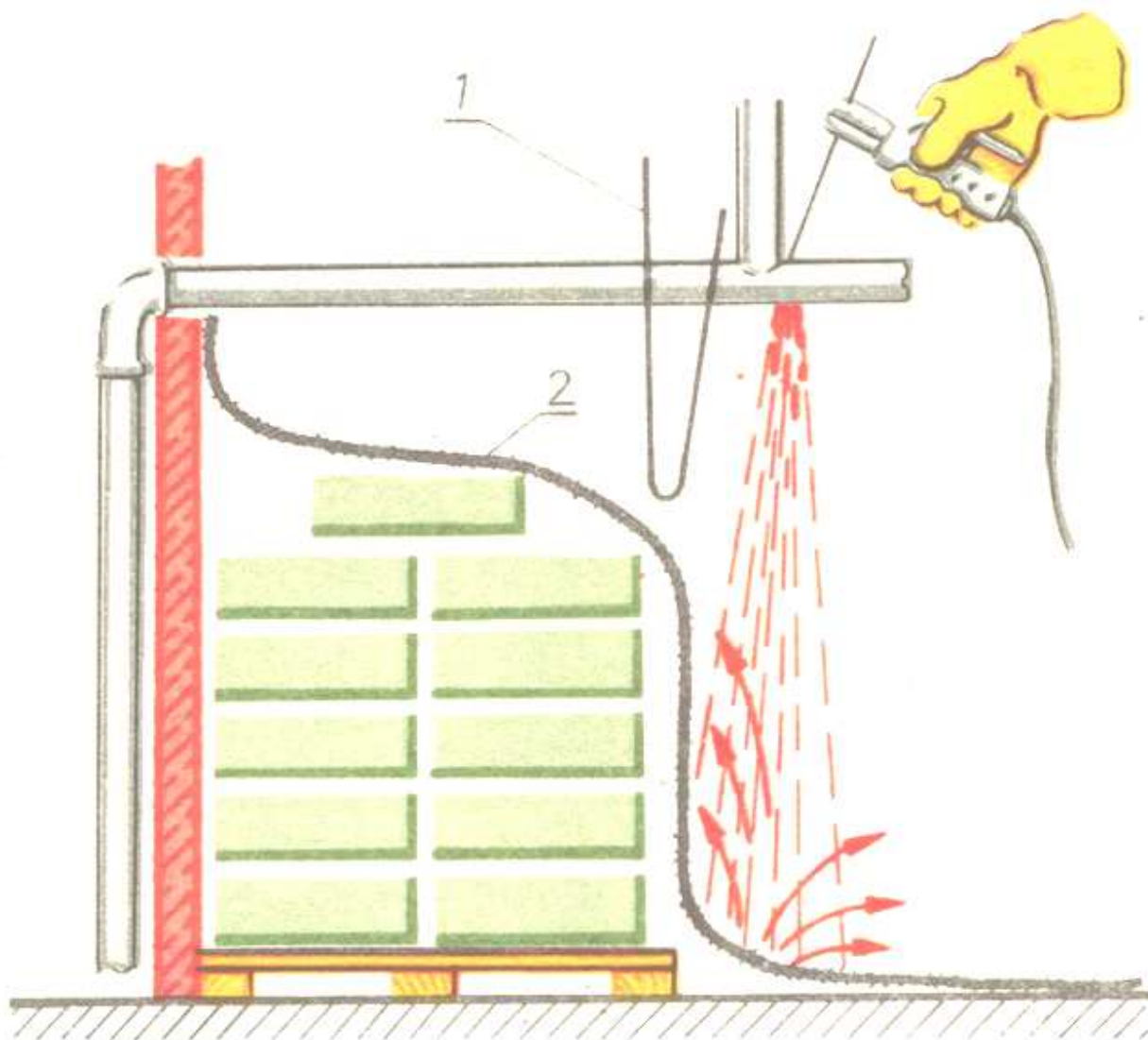
(podpis)

UWAGA: odbierający przekazuje zezwolenie Przewodniczącemu Komisji celem włączenia do akt.

Załącznik Nr 6

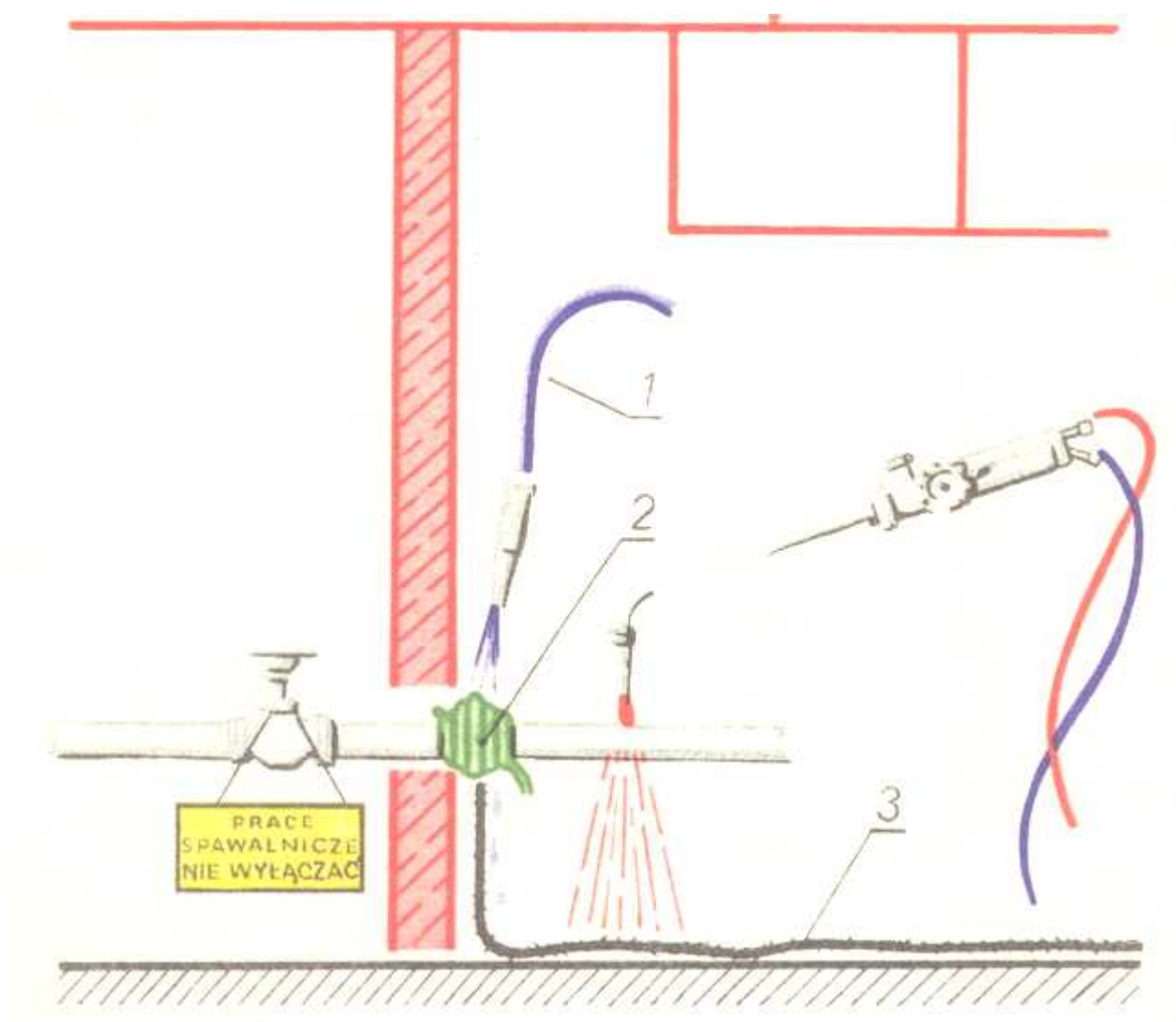
Książka prac pożarowo – niebezpiecznych

L.p	Nazwa i miejsca prac oraz technologię ich wykonania	Sposób zabezpieczenia prac	Osoba odpowiedzialna za zabezpieczenie	Osoba zezwalająca na rozpoczęcie prac	Osoba odpowiedzialna za kontrolę prac po 4 i 8 godz.	Podpisy
1.						

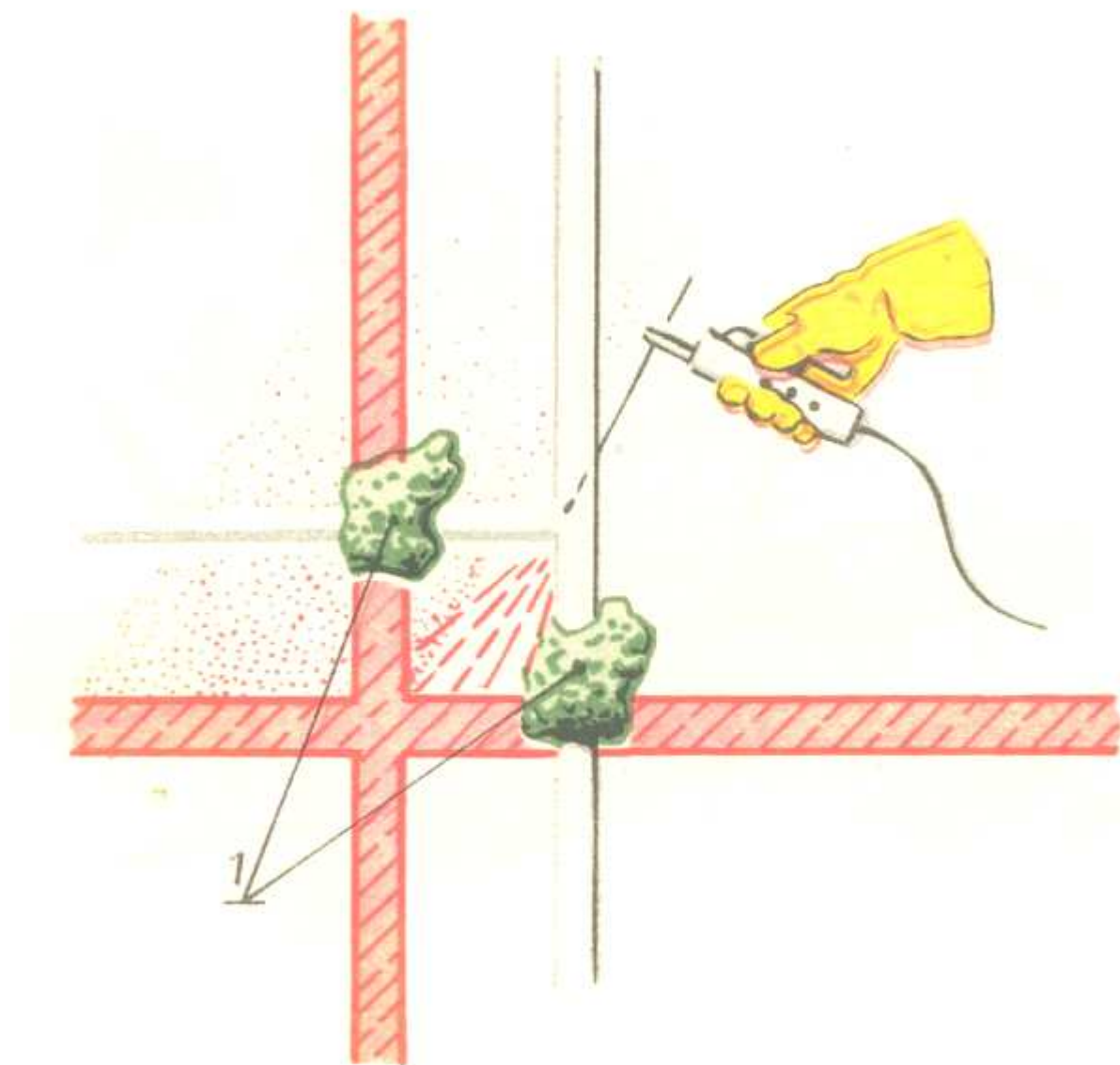
Rys.1

Palne materiały, których usunięcie poza zasięg rozprysków spawalniczych jest niemożliwe, osłaniamy w sposób gwarantujący bezpieczeństwo: 1-ekran z blachy, 2-koc gaśniczy.

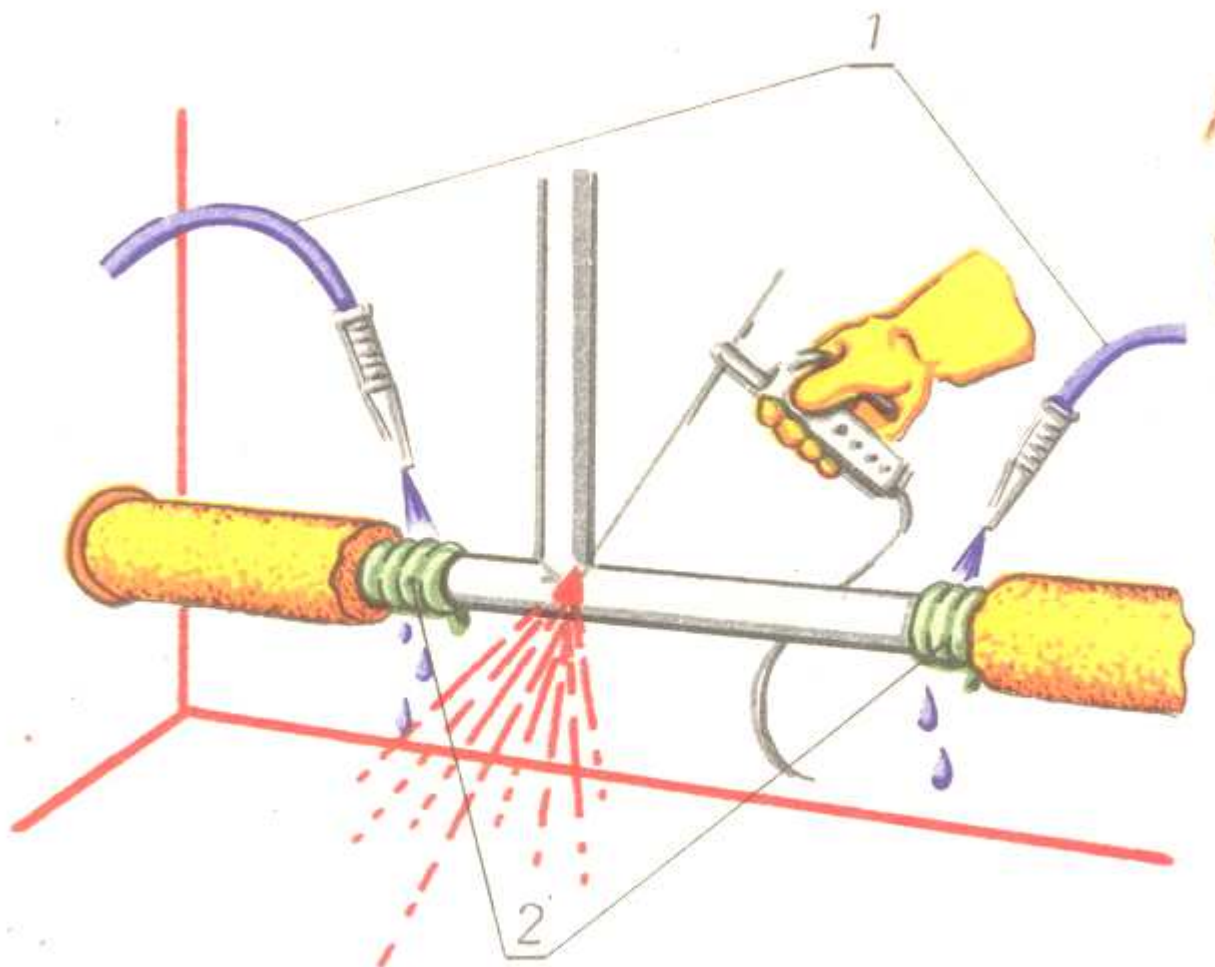
Rys. 2

Spawane przewody, części maszyn i urządzeń oraz elementy konstrukcji budowlanych stykające się z materiałami palnymi lub przebiegające w pobliżu nich należy skutecznie chłodzić: 1-przewód doprowadzający wodę, 2-zwoje sznura z włókna niepalnego, 3-koc gaśniczy.

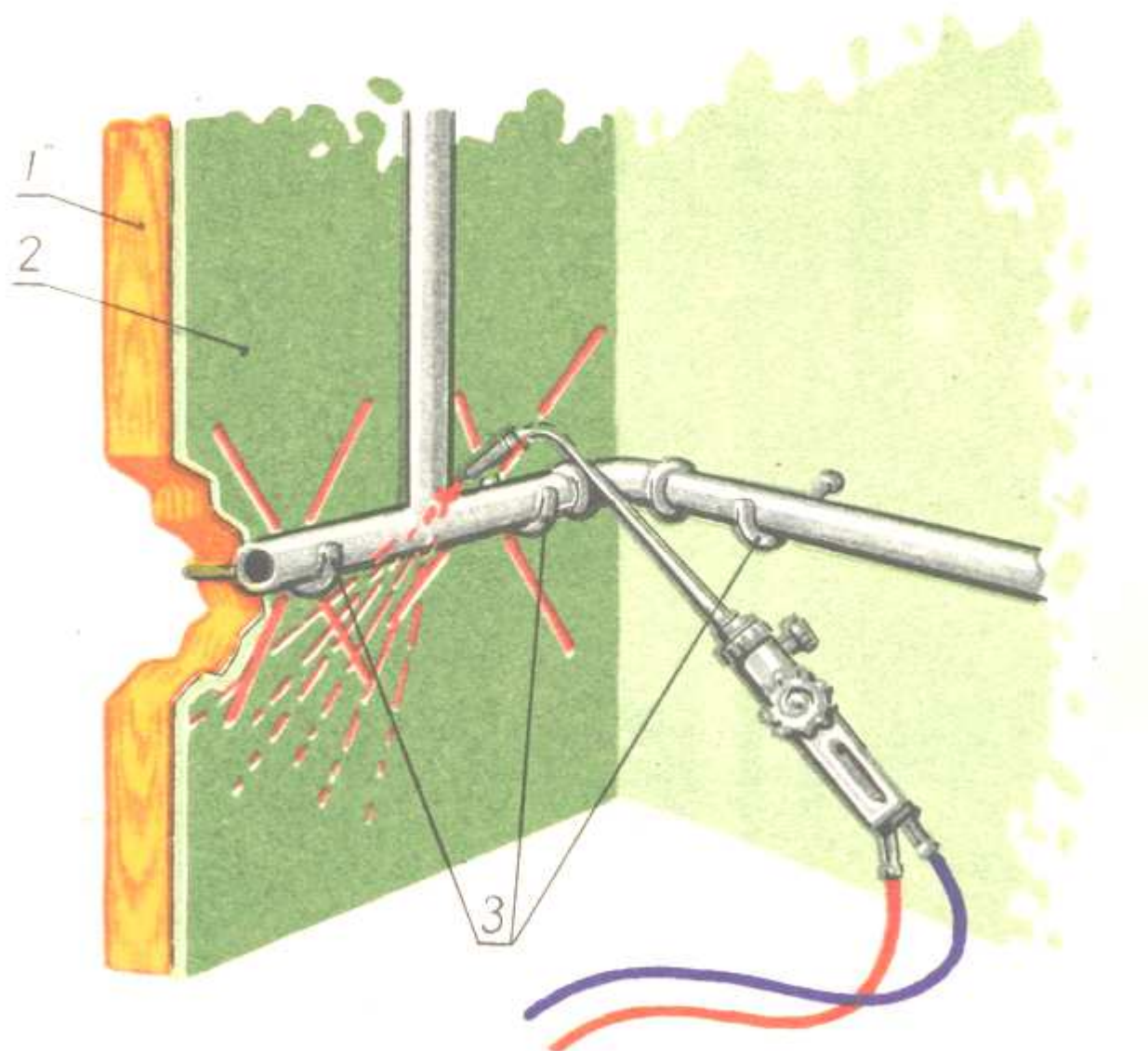
Rys.3

Wszystkie otwory i szczeliny prowadzące do sąsiednich pomieszczeń i pozostające w zasięgu rozprysków spawalniczych powinny być uszczelnione za pomocą niepalnego materiału - 1

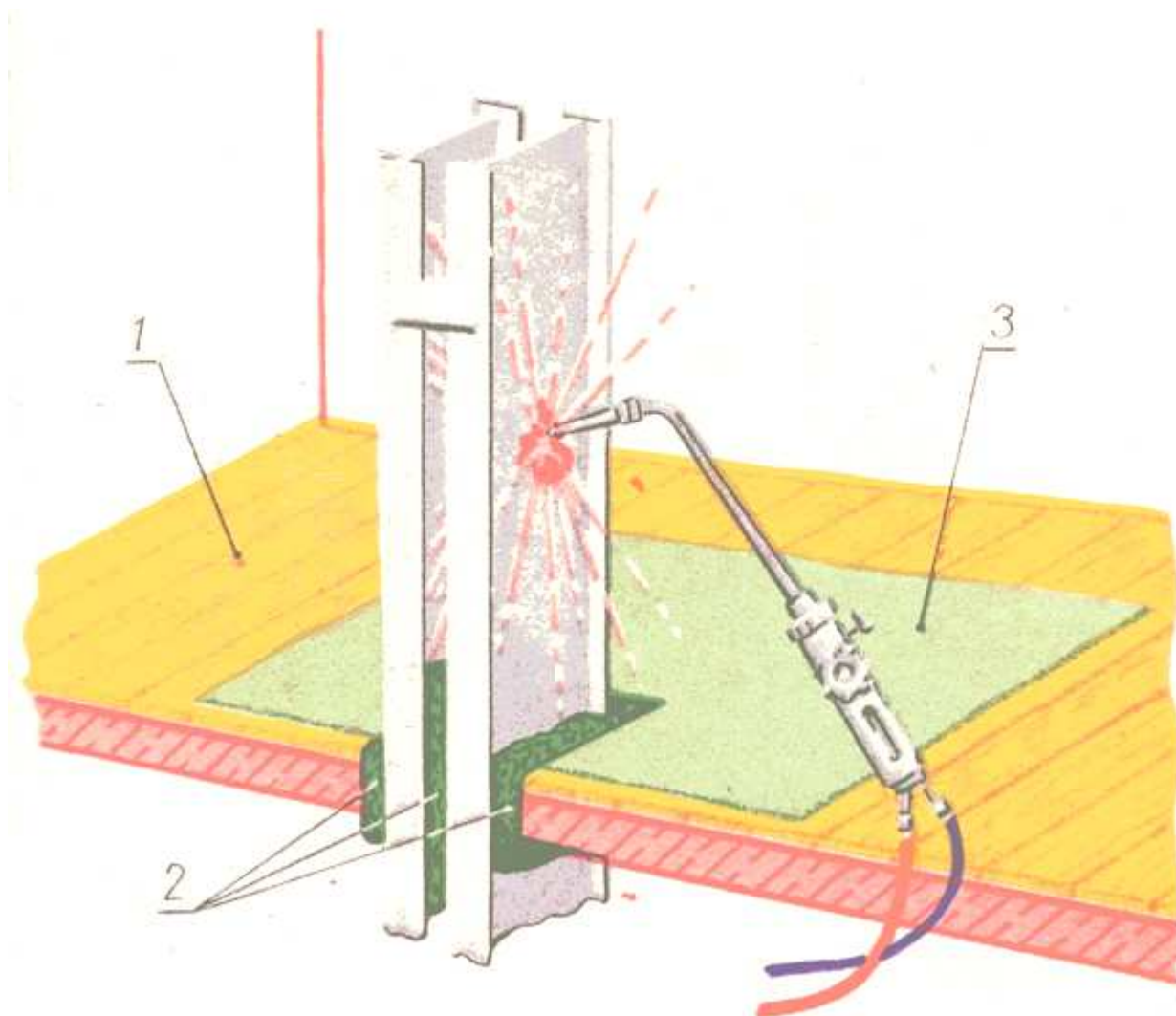
Rys. 4

Z izolowanych rurociągów, na których prowadzi się prace spawalnicze, należy usunąć izolację cieplną na odcinku gwarantującym bezpieczeństwo, a w razie potrzeby (izolacja łatwopalna) chłodzić skutecznie np. sposobem pokazanym na rysunku: 1-przewody doprowadzające wodę, 2-zwoje sznura z włókna niepalnego

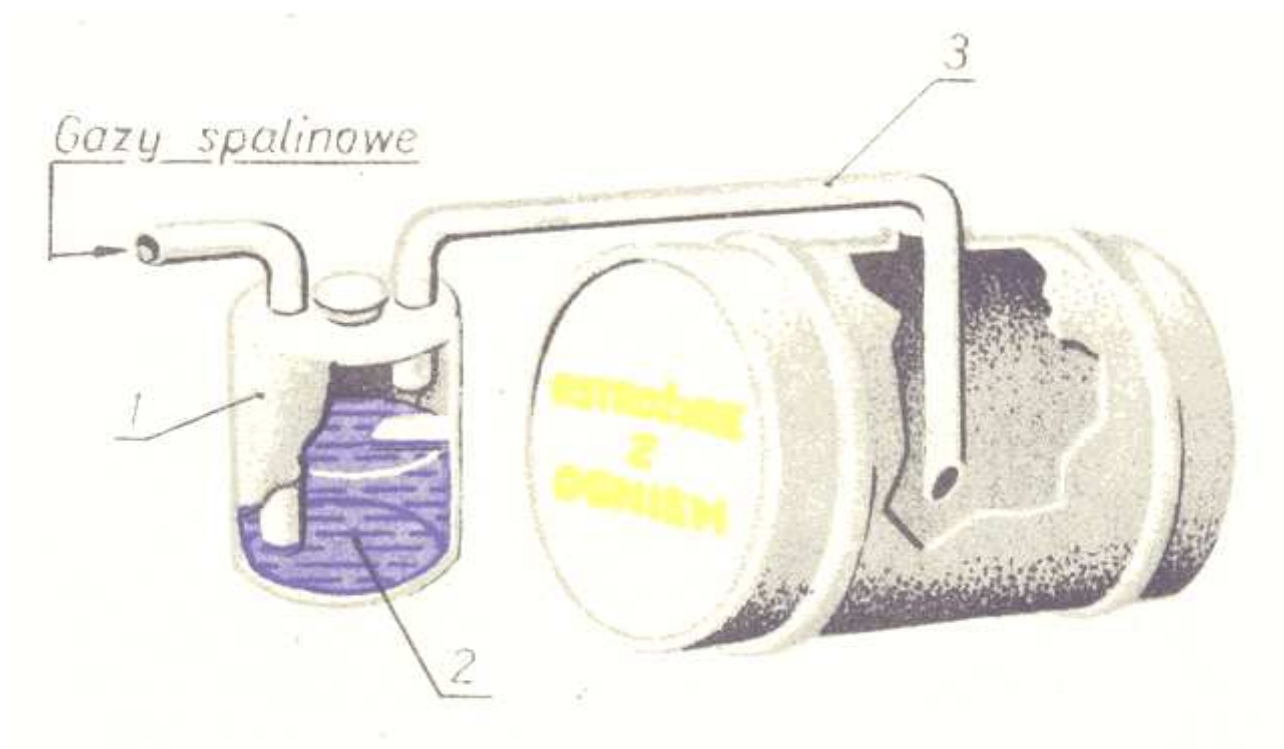
Rys. 5

Elementy instalacji rozgrzewające się przy spawaniu bezpośrednio od płomienia lub na drodze przewodnictwa cieplnego, stykające się z materiałami palnymi, należy zdemontować lub skutecznie chłodzić: 1-palna ścianka, 2-niepalna wykładzina, 3-haki podtrzymujące instalację.

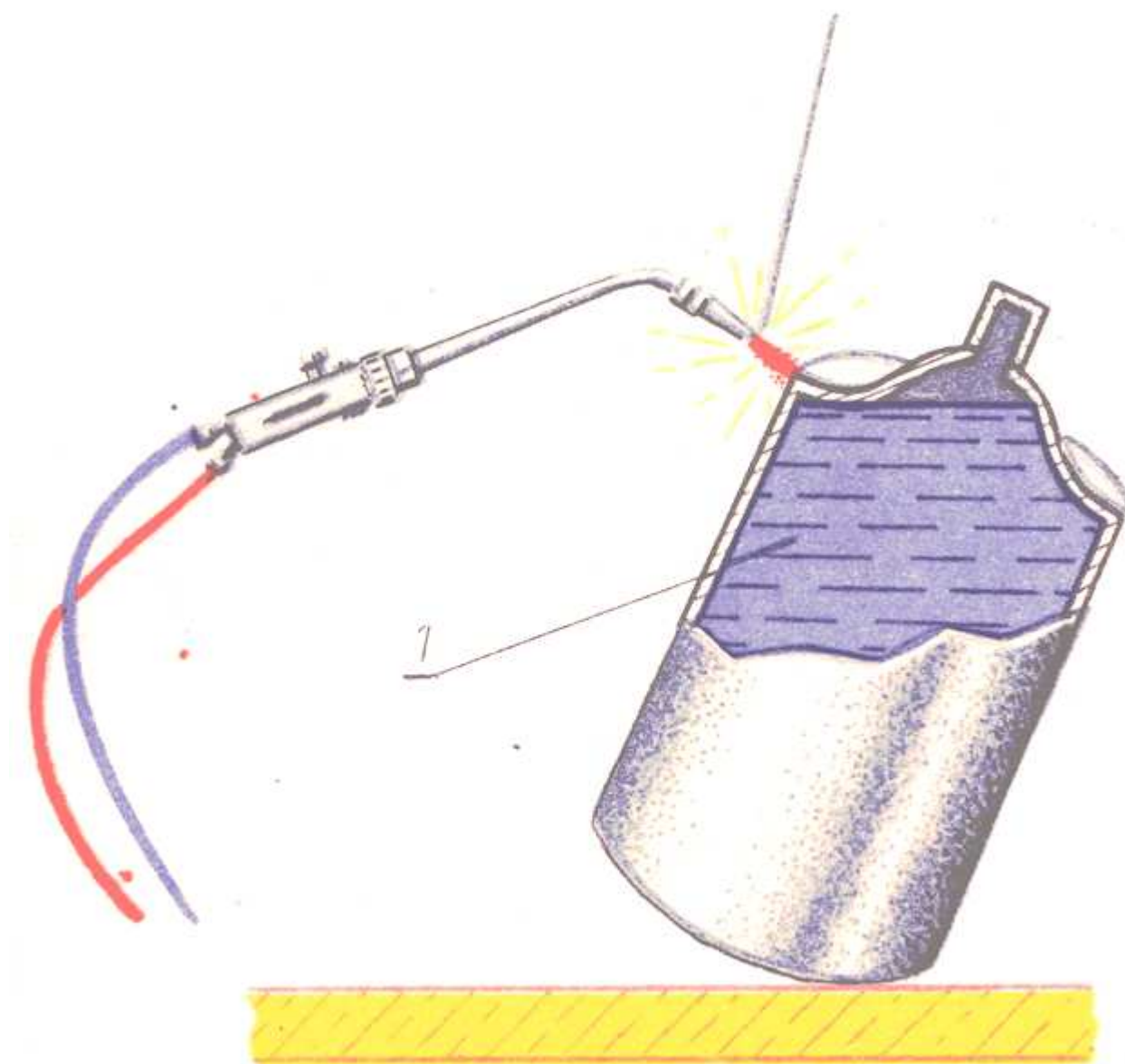
Rys. 6

Sposób prawidłowego spawania elementu metalowego konstrukcji przechodzącego przez drewniany strop: 1-drewniany strop, 2-szczeliwo z materiału niepalnego, 3-materiał niepalny (np. koc gaśniczy).

Rys. 7

Cięte lub spawane pojemniki mogące zawierać gazy lub pary cieczy palnych, należy przed przystąpieniem do prac wypełnić gazem obojętnym, np. gazami spalinowymi z silnika samochodowego podawanymi przez łapaczkę iskier: 1-łapaczka iskier, 2-woda, 3-przewód doprowadzający gazy do wnętrza pojemnika.

Rys. 8

Niewielkie pojemniki, mogące zawierać palne gazy lub pary cieczy palnych, zabezpieczamy skutecznie przed zapaleniem lub wybuchem napełniając je wodą - 1

CZASOOKRESY PRZEGLĄDÓW SPRZĘTU I INSTALACJI

Lp.	Rodzaj czynności	Termin	Uwagi
1.	Konserwacja podręcznego sprzętu gaśniczego (gaśnice i hydranty)	co najmniej 1 raz w roku	częściej wg. zaleceń producenta sprzętu
2.	Pomiar rezystancji izolacji przewodów roboczych instalacji elektrycznej	co 5 lat	
3.	Kontrola stanu technicznego przewodów kominowych (spalinowych i wentylacyjnych)	co 1 rok	
4.	Pomiar napięć i obciążeń w instalacji elektrycznej	co 5 lat	oraz po każdym uszkodzeniu
5.	Sprawdzenie skuteczności działania środków ochrony przeciwporażeniowej w instalacji elektrycznej	co 5 lat	oraz po każdym uszkodzeniu
6.	Badanie instalacji odgromowej	co 5 lat	oraz po każdym uszkodzeniu
7.	Badania hydrantów wewnętrznych z pomiarem ciśnienia i wydajności	co 1 rok	
8.	Próby ciśnienia węży hydrantowych	co 5 lat	
9.	Konserwacja systemów zapobiegających zadymieniu lub służących do usuwania dymu.	Co miesiące 3	Zgodnie z DTR producenta
10.	Konserwacja systemu sygnalizacji pożarowej	Co miesiące 3	Zgodnie z DTR producenta
11.	Kontrola oświetlenia awaryjnego	Co miesiące 6	Zgodnie z DTR
12.	Przeciwpożarowy wyłącznik prądu	co 1 rok	oraz po każdym uszkodzeniu

WYKAZ I ROZMIESZCZENIE SPRZĘTU PRZECIWPOŻAROWEGO.**I. Budynek „A” – A2 – rehabilitacja**

1. czujka optyczna – 17 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
4. koc gaśniczy – 2 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

A1 – rehabilitacja

1. czujka optyczna – 44 szt.
2. ROP – 5 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
4. koc gaśniczy – 2 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.

Parter – rehabilitacja

1. czujka optyczna – 51 szt.
2. ROP – 7 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 3 szt.
4. koc gaśniczy – 3 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

+ klatka schodowa

- + 2 szt.
+ 2 szt.
6. przycisk oddymiania – 1 szt.

I piętro – ortopedia

1. czujka optyczna – 40 szt.
2. ROP – 5 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
4. koc gaśniczy – 2 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

+ klatka schodowa

- + 2 szt.

II piętro

1. czujka optyczna – 39 szt.
2. ROP – 5 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
4. koc gaśniczy – 2 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

+ klatka schodowa

- + 2 szt.

III piętro

1. czujka optyczna – 58 szt.
2. ROP – 5 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
4. koc gaśniczy – 2 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

+ klatka schodowa

- + 2 szt.
6. kłapa dymowa – 1 szt.
7. przycisk oddymiania – 1 szt.

II. Budynek „B”**Piwnica**

1. czujka optyczna – 28 szt.
2. gaśnica proszkowa 2 kg – 1 szt.
3. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.
4. gaśnica śniegowa 5 dm³ – 3 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.

Parter		+ „OIOM”
1. czujka optyczna	– 3 szt.	+ 35 szt.
2. ROP	– 1 szt.	
3. gaśnica proszkowa 6 kg	– 3 szt.	
4. gaśnica śniegowa 5 dm ³	– 4 szt.	
5. koc gaśniczy	– 3 szt.	
6. hydrant wewnętrzny	– 1 szt.	

I piętro – oddział pediatryczny

1. czujka optyczna	– 50 szt.
2. ROP	– 1 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg	– 3 szt.
4. gaśnica śniegowa 5 dm ³	– 6 szt.
5. koc gaśniczy	– 3 szt.
6. hydrant wewnętrzny	– 1 szt.

II piętro – oddział położniczy

1. czujka optyczna	– 50 szt.
2. ROP	– 1 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg	– 3 szt.
4. gaśnica śniegowa 5 dm ³	– 6 szt.
5. koc gaśniczy	– 3 szt.
6. hydrant wewnętrzny	– 1 szt.

III piętro – oddział wewnętrzny

1. czujka optyczna	– 48 szt.
2. ROP	– 1 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg	– 3 szt.
4. gaśnica śniegowa 5 dm ³	– 6 szt.
5. koc gaśniczy	– 3 szt.
6. hydrant wewnętrzny	– 1 szt.

IV piętro – oddział chirurgiczny

1. czujka optyczna	– 40 szt.
2. ROP	– 1 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg	– 3 szt.
4. gaśnica śniegowa 5 dm ³	– 6 szt.
5. koc gaśniczy	– 3 szt.
6. hydrant wewnętrzny	– 1 szt.

V piętro – blok operacyjny

1. czujka optyczna	– 53 szt.
2. ROP	– 1 szt.

VI piętro – sterylizacja

1. czujka optyczna	– 31 szt.
2. ROP	– 2 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg	– 3 szt.
4. koc gaśniczy	– 3 szt.

III. Budynek „C” – tomografia komputerowa

1. czujka optyczna	– 5 szt.
--------------------	----------

Laboratorium

1. czujka optyczna	– 38 szt.
2. ROP	– 2 szt.
3. gaśnica proszkowa 4 kg	– 8 szt.
4. koc gaśniczy	– 3 szt.

RTG

1. czujka optyczna – 27 szt.
2. ROP – 3 szt.
3. gaśnica śniegowa 5 dm³ – 1 szt.

IV. Budynek „D” – rehabilitacja

Piwnica

1. gaśnica proszkowa 6 kg – 6 szt.
2. koc gaśniczy – 1 szt.
3. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

Parter

1. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
2. gaśnica śniegowa 5 dm³ – 1 szt.
3. koc gaśniczy – 3 szt.
4. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

I piętro

1. gaśnica proszkowa 6 kg – 1 szt.
2. gaśnica proszkowa 4 kg – 2 szt.
3. koc gaśniczy – 2 szt.
4. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

Magazyn

1. gaśnica proszkowa 4 kg – 6 szt.

V. Budynek „E”

1. czujka optyczna – 1 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
4. gaśnica śniegowa 5 dm³ – 2 szt.
5. koc gaśniczy – 2 szt.
6. kłapa dymowa – 1 szt.
7. hydrant wewnętrzny – 1 szt.

VI. Łącznik „F”

Piwnica

1. czujka optyczna – 6 szt.
2. ROP – 1 szt.
3. gaśnica śniegowa 5 dm³ – 1 szt.

Parter

1. czujka optyczna – 4 szt.

I piętro

1. czujka optyczna – 4 szt.

II piętro

1. czujka optyczna – 4 szt.

III piętro

1. czujka optyczna – 4 szt.

IV piętro

1. czujka optyczna – 4 szt.

VII. Budynek „G”

Piwnica

1. czujka optyczna – 10 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
4. hydrant wewnętrzny – 1 szt.

Parter – izba przyjęć

1. czujka optyczna – 39 szt.
2. ROP – 3 szt.
3. sygnalizator akustyczny – 3 szt.
4. gaśnica śniegowa 5 dm³ – 3 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. wyłącznik dźwigu – 1 szt.

I piętro

1. czujka optyczna – 32 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. gaśnica śniegowa 5 dm³ – 2 szt.
4. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
5. sygnalizator akustyczny – 1 szt.

II piętro

1. czujka optyczna – 23 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. gaśnica śniegowa 5 dm³ – 2 szt.
4. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
5. sygnalizator akustyczny – 1 szt.

III piętro

1. czujka optyczna – 23 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 1 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. sygnalizator akustyczny – 1 szt.
7. p.poż. wyłącznik prądu – 1 szt.

IV piętro

1. czujka optyczna – 29 szt.
2. ROP – 3 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. sygnalizator akustyczny – 1 szt.
7. p.poż. wyłącznik prądu – 2 szt.

V piętro

1. czujka optyczna – 17 szt.
2. ROP – 3 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 1 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. sygnalizator akustyczny – 1 szt.
7. p.poż. wyłącznik prądu – 1 szt.

podjazd dla karet

1. czujka optyczna – 2 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. przycisk oddymiania – 1 szt.
4. centrala p.poż. – 4 szt.
5. przekaźnik monitoringu p.poż. – 1 szt.

+ klatka schodowa

- + 1 szt.
- + 1 szt.

+ klatka schodowa

- + 1 szt.
- + 1 szt.

+ klatka schodowa

- + 2 szt.
- + 1 szt.

VIII. Budynek „K” – administracja

1. gaśnica proszkowa 4 kg – 2 szt.
2. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
3. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

IX. Łącznik „KJ”

1. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
2. koc gaśniczy – 2 szt.

3. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

X. Łącznik „Ł-2” wraz z klatką schodową

Piwnica

1. czujka optyczna – 7 szt.
2. ROP – 1 szt.
3. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. sygnalizator akustyczny – 1 szt.

Parter

1. czujka optyczna – 8 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. przycisk oddymiania – 1 szt.
7. sygnalizator akustyczny – 1 szt.

I piętro

1. czujka optyczna – 8 szt.
2. ROP – 1 szt.
3. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. przycisk oddymiania – 1 szt.
7. sygnalizator akustyczny – 1 szt.

II piętro

1. czujka optyczna – 8 szt.
2. ROP – 1 szt.
3. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. przycisk oddymiania – 1 szt.
7. sygnalizator akustyczny – 1 szt.

III piętro

1. czujka optyczna – 8 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. gaśnica proszkowa 4 kg – 2 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. przycisk oddymiania – 1 szt.
7. sygnalizator akustyczny – 1 szt.

IV piętro

1. czujka optyczna – 7 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. przycisk oddymiania – 1 szt.
7. sygnalizator akustyczny – 1 szt.

V piętro

1. czujka optyczna – 7 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. przycisk oddymiania – 1 szt.
7. sygnalizator akustyczny – 1 szt.

VI piętro

1. czujka optyczna – 7 szt.
2. ROP – 2 szt.
3. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. przycisk oddymiania – 1 szt.
7. sygnalizator akustyczny – 1 szt.

VII piętro

1. czujka optyczna – 4 szt.
2. ROP – 1 szt.
3. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.
5. hydrant wewnętrzny – 1 szt.
6. przycisk oddymiania – 1 szt.
7. sygnalizator akustyczny – 1 szt.
8. kłapa dymowa – 1 szt.

XI. Budynek „R”

1. gaśnica proszkowa 4 kg – 2 szt.
2. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

XII. Wentylatornia

1. czujka optyczna – 6 szt.
2. ROP – 1 szt.
3. gaśnica proszkowa 6 kg – 1 szt.
4. koc gaśniczy – 1 szt.

XIII. Pralnia

1. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
2. koc gaśniczy – 2 szt.
3. hydrant wewnętrzny – 2 szt.

XIV. Kotłownia

1. gaśnica proszkowa 6 kg – 1 szt.

XV. Szatnia „Ł-1”

1. czujka optyczna – 13 szt.
2. ROP – 1 szt.

XVI. N.P.L.

1. ROP – 1 szt.
2. gaśnica proszkowa 6 kg – 2 szt.
3. koc gaśniczy – 2 szt.

4. hydrant wewnętrzny – 1 szt.

XVII. Zespół energetyczno – tlenowy

Agregatownia

1. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.
2. gaśnica śniegowa 5 dm³ – 1 szt.

Sprężarkownia

1. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.

Tlenownia

1. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.

Magazyn

1. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.

Rozprężanie

1. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.

Pomiary

1. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.
2. gaśnica śniegowa 5 dm³ – 1 szt.
3. koc gaśniczy – 1 szt.

Rozdzielnia NN

1. gaśnica proszkowa 4 kg – 1 szt.

Rozdzielnia SN

1. gaśnica proszkowa 4 kg – 2 szt.
2. koc gaśniczy – 1 szt.

AKTUALIZACJA INSTRUKCJI BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

L.p.	Zakres aktualizacji instrukcji.	Imię i nazwisko osoby dokonującej wpisu.
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		
11.		

ZARZĄDZENIE Nr z dnia.....

Na podstawie § 6 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się „Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego” dla „Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej” Poddębickie Centrum Zdrowia, ul. Mickiewicza 16, 99 – 200 Poddębice.

§ 2.

1. Postanowienia niniejszej instrukcji obowiązują wszystkie osoby zatrudnione w ww. obiekcie stosownie do zajmowanego stanowiska i pełnionej funkcji.
2. Przyjęcie do wiadomości postanowień instrukcji pracownicy potwierdzają własnoręcznym podpisem.
3. Nowo przyjmowani pracownicy są zapoznawani z instrukcją podczas szkolenia.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

.....